Radosna vijest

MISIJSKI LIST

„Dat ću vam budućnost kakvoj se nadate"(Jr 29, 11)

Radost – biti svećenik misionar

U Učiteljevoj lađi – na Pacifiku

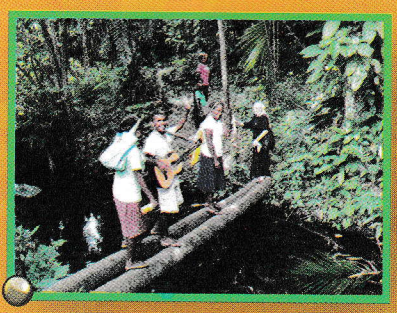

Srpanj/kolovoz 2022. • Godina LI.
Broj 7/8 (559/560) • Cijena 8 kn / 2 KM

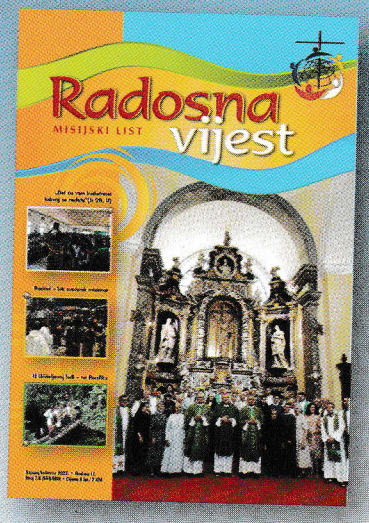

Apostolat molitve

Molimo za starije osobe, koje čine korijen i pamćenje svakog naroda, da njihovo iskustvo i mudrost pomognu mlađima da na budućnost gledaju s nadom i odgovornošću.

Molimo da mali i srednji poduzetnici, teško pogođeni gospodarskom i društvenom krizom, nađu potrebna sredstva za nastavljanje vlastite djelatnosti u službi zajednica u kojima žive.

Sadržaj

Uvodnik Odmor koji obnavlja dušu i tijelo 3

U središtu „Stvorena sam da volim i da djelujem. Moj samostan je svijet" 4

Apostolat molitve Apostolat molitve za srpanj i kolovoz

Iz života naših misionara „Dat ću vam budućnost kakvoj se nadate"(Jr 29, 11) 6
Radost – biti svećenik misionar 8
U Učiteljevoj lađi – na Pacifiku 10

Intervju Intervju s o. Tadeuszom Nowakom, glavnim tajnikom Papinskoga misijskog djela za širenje vjere 11

Aktualnosti Veseli kilometri 14
Prva pričest u Gradačcu 15
Misijske akcije u Drinovcima bude novo svjetlo nade 15
Prvi afrički svećenik u Središnjoj Bosni predvodio svetu misu 16
Prvopričesnički dar za misije 16
32. susret misionara Crkve u Hrvata 17

Život jednog misionara Mali Šoilen 19

Misijski velikani Sv. Karlo de Foucauld 21

Impressum

Izdavači: Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavna urednica: s. Ivana Margarin, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 01/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Kunski žiro račun:
IBAN: HR6323600001101542876
Model: HR99
u polje "Opis plaćanja" navesti svrhu uplate

Devizni račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABAHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Odmor koji obnavlja dušu i tijelo

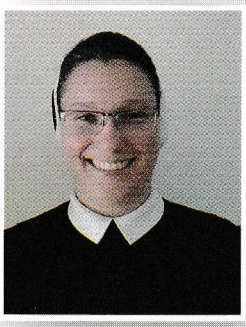

s. Ivana Margarin

Ljeto je već davno počelo. Škola je završila, ispitni rokovi su gotovi, godišnji odmori u tijeku. Unatoč tomu što se okolnosti oko nas ne mijenjaju, ljeti se sve nekako čini lakše, bezbrižnije, ležernije. I dobro je da je tako. Potrebno nam je vrijeme u kojem ćemo se malo opustiti i na neki način ostaviti po strani sve ono čime se čitavu godinu bavimo. Istina, događa nam se i da se tijekom ljetnog odmora opteretimo putovanjima, razgledavanjima, zabavama, pa na kraju budemo umorniji nego prije. Nemojmo si to dozvoliti, učinimo svoj odmor istinskim odmorom za dušu i tijelo.

Uzmimo Isusa za primjer i model čak i u odmoru. Znano nam je da je Isus prije svih velikih odluka, ali i prije susreta s mnoštvom ljudi odlazio u osamu moliti i odmoriti se u prisutnosti Oca. Odmor bi trebao biti vrijeme koje dajemo sebi da bismo susreli Boga, da bismo mogli umiriti misli, ublažiti srce i smiriti osjećaje koji su se nakupili tijekom godine. Vrijeme koje bi nam trebalo obnoviti snagu da se možemo bolje i kvalitetnije vratiti svojim obvezama. Vrijeme u kojem ćemo susresti Boga bez žurbe i rokova, u miru i tišini.

Iako je ljeto vrijeme odmora, istovremeno je i vrijeme mnogih susreta, obiteljskih i prijateljskih, koji nas vesele i obogaćuju. Osobito nakon pandemije, koja nam je ograničila međusobne susrete. Stoga nas osobito raduje i godišnji susret naših misionara, koji se održao nakon dvogodišnje stanke. Bila je to prigoda za međusobni razgovor misionara i misionarka i dijeljenje iskustava doživljenih u proteklu bremenitom periodu te prigoda za ponovni susret s vjernicima. U tih nekoliko blagoslovljenih dana misionari i misionarke imali su prigodu slušati i hrabriti jedni druge, a svi mi ponovno iz prve ruke čuti o potrebama tolike naše braće i sestara diljem svijeta.

Iskoristimo ljeto na takav način da se ispunimo snagom, iskoristimo ga za pravu obnovu duha i tijela. Zastanimo pred ljepotama prirode i promatrajmo u njima njezina Tvorca. Susrećimo jedni druge, posvetimo vrijeme jedni drugima, slušajmo se i donosimo si međusobno mir, koji dolazi iz susreta s Bogom u osami.

bl. Pauline Jaricot

„Stvorena sam da volim i da djelujem. Moj samostan je svijet"

UTEMELJITELJICA DJELA ZA ŠIRENJE VJERE I ŽIVE KRUNICE
Pauline Marie Jaricot
22.07.1799. - 09.01.1862.

Kada se Paulina obratila i odlučila uzeti život u svoje ruke, zapravo prepustiti ga u Božje ruke, ona odabire ljubav usmjerenu na misijsko djelovanje.

Paulina piše: „Ogromna želja za ljubavlju i sveobuhvatna žeđ da posjedujem svog Boga natjerala me da poželim djelovati u njegovu slavu. Željela sam pridonijeti slavi Crkve. Nikad nisam osjećala poziv za redovničkim životom. Željela sam gledati proslave odijevanja redovnica, ali neodoljiva sila izvela me s radošću iz tog svetog mjesta i kao da je meni zavapila: na ovaj se način ne bi trebala posvetiti Isusu Kristu" (Georges Naïdenoff, *Pauline Jaricot*, op. cit., str. 39)

Paulina je cijenila samo unutarnji vapaj ljubavi – molitvu tijekom koje vjernik ujedinjuje svoje srce s predragocjenim veličinama svetih srca – srca Isusova i Marijina. Na taj način postupno učimo djelovati tako da smo ujedinjeni s Isusom i Marijom. Pozvani smo, po primjeru Pauline Jaricot, moliti Isusa i Mariju da pogledaju čovječanstvo s ljubavlju koja „budi najtvrdokornija srca i oživljava najtužnije mrtve duše" (vidi Chantal Paisant, op. cit., str. 29).

Pozvani smo ljubiti i širiti Božju ljubav u svim krajevima svijeta. Onda to postaje „susret snaga koji povezuje naša srca, da savršenije ljubimo sve koje je Bog stvorio na svoju sliku i otkupio svojom dragocjenom krvlju" (*Pravila Žive krunice*, 1829; vidi Chantal Paisant, op. cit., str. 27).

Milosrdni Bože,

Odabrao si i posebno volio Pauline Marie Jaricot. Dao si joj na osobit način milost ostvariti misijsku zadaću „sve do na kraj svijeta." Na njezin Te zagovor molim da uslišaš moju molbu ... Čvrsto vjerujem da Ti na kraju sve okreneš na dobro.

Molitva

Gospodine Isuse,
želiš mi dobrodošlicu
za Tvojim stolom
jer sam tvoje dijete.
Pretvori kroz euharistiju,
moju slabost u Tvoju snagu
moju malenost u Tvoju veličinu,
moju naglost u Tvoju blagost,
moju zloću u Tvoju svetost,
moju ispraznost u Tvoje božanstvo,
moju nerazumnost, moju tamu, moje neznanje
u Tvoju mudrost, Tvoje svjetlo i Tvoju istinu.

Želim se izgubiti u Tebi,
Tebe primiti u sebi.
Ispuni me svojim životom.
Amen.

Spomendan 9. siječnja

Tri lekcije iz života blažene Pauline Jaricot...

Postoje tri aspekta Paulinina života i svjedočenja misionarskog poziva koji može biti uzor našim životima.

Predanost misiji svaki dan. Za Pauline misija nije bila rezervirana za određene trenutke, već za svaki dan. "Krugovi" radnika u tvornici svile njezine obitelji obećali su dnevnu molitvu i redovitu žrtvu. Molimo se svaki dan za one koji služe u misijskim crkvama diljem svijeta, te za siromašne i ranjive koji čuju njihovu poruku o „nadi koja spašava"!

Vizija cijelog svijeta. Pauline je snažno osjećala da pomoć ponuđena misijama njezina vremena treba biti univerzalna – da nitko ne bude zaboravljen. Kada je Društvo za širenje vjere službeno ustanovljeno 3. svibnja 1822., ista vizija je prevladala – molitva i žrtva za misije svijeta.

Živjeti u ljubavi. Kao mlada žena, Pauline je izrazila želju da "voli bez mjere, bez završetka.» Naša bi se ljubav trebala izliti u zajednicu, šireći se izvan nas samih, do onih dalekih mjesta, gdje nitko ne gleda.

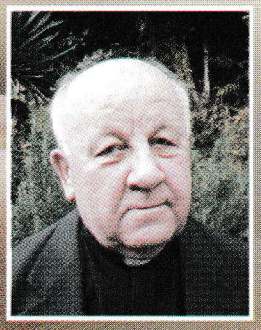

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Za starije osobe
Molimo za starije osobe, koje čine korijen i pamćenje svakog naroda, da njihovo iskustvo i mudrost pomognu mlađima da na budućnost gledaju s nadom i odgovornošću.

Prošle je godine ustanovio i prvi se put slavio Dan djedova i baka i općenito starijih osoba. Taj se dan slavi četvrte nedjelje u srpnju, kao najbliži spomendanu Marijinih roditelja svete Ane i svetog Joakima. Za tu je zgodu Papa Franjo pisao o problemima koje starije osobe proživljavaju, no uz to je, među ostalim, dodao: „Želim vam reći da ste potrebni da biste pomogli izgraditi, u bratstvu i društvenom prijateljstvu, svijet sutrašnjice“, napisao je Papa, dodavši da među stupovima koji će ga podupirati stariji mogu pomoći osobito kod tri: snova, sjećanja i molitve. „Snovi se isprepliću sa sjećanjem“, nastavio je, poručivši da treba izvući pouku iz patnja rata i progona. „Bez sjećanja nikada nećemo moći graditi; bez temelja nikada ne može sagraditi kuću. A sjećanje je temelj života.“ Pišući konačno o molitvi, papa Franjo je citirao Benedikta XVI., nazvavši ga svetom starijom osobom, „koja nastavlja moliti i raditi za Crkvu“. On je „jednom rekao: ‚Molitva starijih može zaštititi svijet, pomažući mu možda više od mahnitog rada mnogih drugih.‘“

Ova Papina nakana za mjesec srpanj ponajprije je namijenjena mlađima, da znadu vrjednovati iskustva i mudrost starijih u izgradnji budućnosti. Također je ta Papina nakana važna za mlade naraštaje u tom smislu da se ozbiljno pripreve na ono razdoblje svojeg života koje ne obiluje radnom energijom, ali može biti bogato snagom zahvalnosti i dobrohotnosti. Starost nije tek naginjanje prema konačnici, nego je uspon prema punini za kojom čeznemo.

Za male i srednje poduzetnike
Molimo da mali i srednji poduzetnici, teško pogođeni gospodarskom i društvenom krizom, nađu potrebna sredstva za nastavljanje vlastite djelatnosti u službi zajednica u kojima žive.

Usred praznika Papa nas poziva na ozbiljnost i odgovornost u našim osobnim i društvenim obvezama, ne bismo li svoje energije doista uporabili za opće dobro. Različiti su uzroci kriza koje pogađaju male i srednje poduzetnike, a njih je nemalen broj u pojedinim državama, pa se kriza odražava na širu društvenu zajednicu. A upravo ta šira društvena zajednica, s vidika ekonomske politike, imala bi o tome najviše voditi računa, jer riječ je tisućama ljudi koji svojim radom žele živjeti životom dostojnim čovjeka. Potrebno je stoga pridružiti se Papi u molitvi za rješavanje tako važna problema.

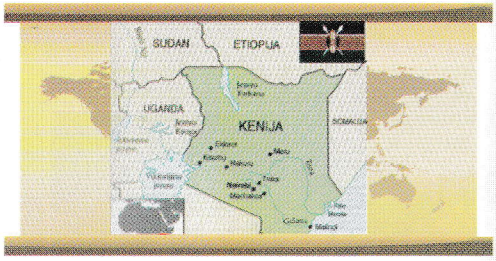

KENIJA
– fra Miro Babić, OFM

Dragi prijatelji misija, radostan sam što u *Radosnoj vijesti* imam mogućnost s vama podijeliti priče iz života i rada s ljudima na afričkom kontinentu, s požrtvovnim, radišnim i druželjubivim stanovništvom s kojim svakodnevni život dijelim već punih 17 godina. Kenijci su miroljubivi ljudi, kojima teški uvjeti života, neimaština i grčevita borba za preživljavanje nisu ispili ljudskost. Njihovi osmijesi, blagost i umijeće strpljivosti, čak i u najtežim životnim situacijama, najbolje svjedoče o tome.

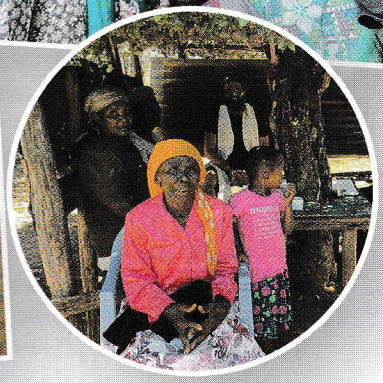

„Dat ću vam budućnost kakvoj se nadate" (Jr 29, 11)

Afrika i siromaštvo dva su međusobno povezana pojma. Neodvojiva i isprepletena, neraskidivo združena. Kako ljudi mukotrpno žive pokazuje činjenica da od 55 milijuna duša gotovo njih trećina živi u uvjetima ekstremnog siromaštva i preživljava uz dnevni prihod manji od dolara, a bez posla je gotovo 40 % radno sposobnog stanovništva. Razvoj otežavaju spore reforme, loša državna uprava i vrlo raširena korupcija. Pomažemo si koliko možemo i uvijek ima dobrostivih ljudi koji priskoče i daju nadu u bolje sutra. Uz dobre ljude lakše je nositi se sa životnim brigama te, zahvaljujući njima, vježbamo zahvalnost i poniznost.

Gorivo za dušu

Usprkos lošim životnim uvjetima i velikoj neimaštini, kenijski narod pun je vjere, pouzdanja i sigurnosti da ih Bog ne će iznevjeriti. S velikim povjerenjem predaju svoj život Bogu i mole mu se jer znaju da nema te molitve na koju nam Bog ne bi odgovorio. Bez obzira na to što prolaze ili kakva pomoć im je potrebna, oni vjeruju da on to sve zna, da će djelovati i neće kasniti. Predaju mu sve, ali i vrijeme da djeluje kada on hoće i kako on želi. Zato odlazak na svetu misu za njih ima posebno značenje. Afričke mise uvijek znače veliko slavlje, svi su veseli, svi pjevaju i plešu u ritmu bubnjeva, a djeca imaju svoju posebnu koreografiju. Nije neobično da mise traju i dva-tri sata, a nakon njih dugo vas ne napuštaju sva ta razdragana, radosna i nasmijana lica, puna života i nade, koja primaju milost zahvaljujući Isusovim zaslugama. Crkva u njihovu životu ima veliku važnost, predstavlja im mjesto okupljanja, zajedništva i pripadnosti. Ona je središte života i ondje se osjećaju sigurno i zaštićeno te stoga ne čudi što je, unatoč veliku siromaštvu, pri vrhu njihovih životnih prioriteta želja za izgradnjom ili obnovom crkvica na području naše franjevačke misije. Većina crkvica iz-

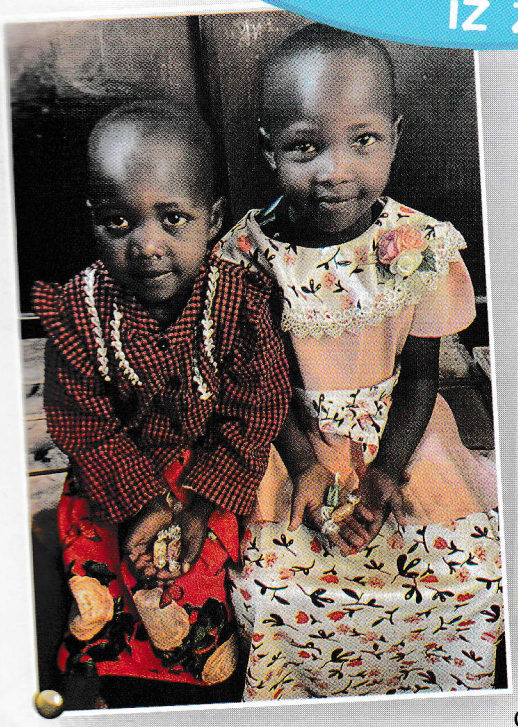

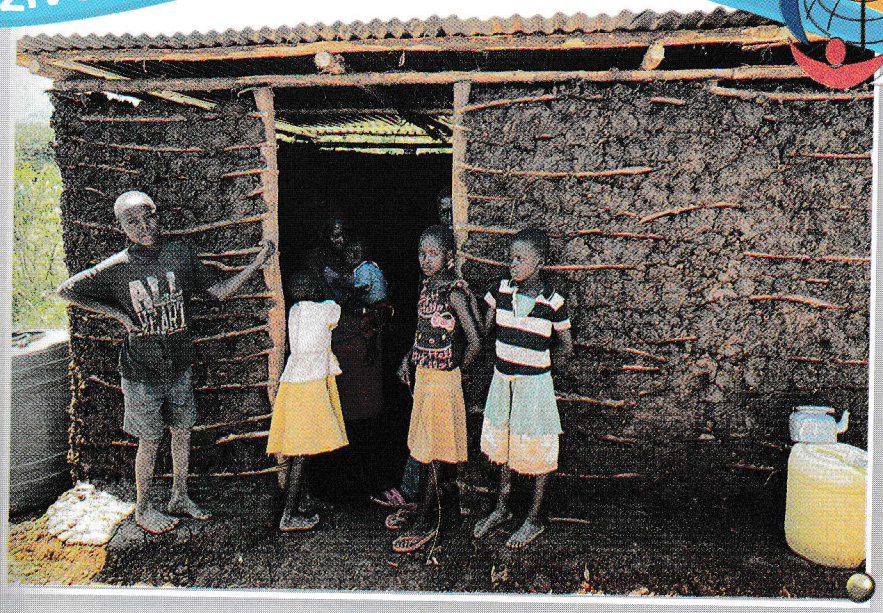

građena je od skromne drvene građe i korištenjem lokalnih materijala, a takav tip građe doveo je do toga da su sadašnje crkve u potpunosti dotrajale – s raspadnutim i propusnim krovovima, trošnim zemljanim podovima i rasklimanim klupicama.

Budući da mi franjevci domaćemu stanovništvu pomažemo i u njihovu duhovnom razvoju, želja mi je postojeće urušeno stanje crkvica zamijeniti, ne za bogato opremljeno blještavilo, već za sigurnije i čvršće, da bi ovi ljudi dobili dostojanstveno mjesto molitve, nade, veselja i susreta s Bogom. Otkako sam ovdje, uspjeli smo izgraditi pet crkava, jednu smo obnovili, a trenutačno gradimo i šestu i volim reći da je to pravi dokaz da od početka pa sve do danas Bog neprestano proviđa. Kada završim s određenim projektom, on se s ljudima dobre volje uvijek pobrine za nastavak sljedećega.

Kao i dosada, i ovu crkvu, u mjestu Mbogoini, gradim od kamena, a sve moje ideje u djelo pretoče mjesni zidari i stolari. Proteklih dana podigli smo limeni krov, strop obložili drvenim daskama, a završili smo i s varenjem metalnih okvira za prozore. Ostalo je još dosta do završetka radova i kompletna unutarnjeg uređenja, no kad je cilj zacrtan, a temelji čvrsti, ništa nije nemoguće.

Crkva će biti posvećena sv. Karlu Lwangi, koji je jedan od 22 mučenika iz Ugande i zaštitnik je mladih većine država tropske Afrike. Ta Crkva bit će simbol hrabrosti i vjere u Boga, koji ovim ljudima daje snagu u tegobnoj borbi za život koji zaslužuju.

Ljubav u svojem najboljem izdanju

Svi znamo da ljubav ima mnogo definicija. Najljepša je riječ na svijetu, a neovisno o vezi, bilo da je riječ o roditeljima, braći, djetetu, supružniku ili prijatelju, nije definirana ni načinom, a ni ograničena količinom. Ljubav je vrlo snažno i emocionalno stanje koje se može prikazati kao vrlina koja predstavlja ljudsku dobrotu, zajedništvo, sigurnost, suosjećanje, povjerenje i duboku privrženost. To je vrlo nesebična, odana i dobronamjerna briga za dobro drugoga. Kao što je i sv. Franjo svoj pokornički život započeo služenjem gubavcima i u njima prepoznao Isusa Krista, važno je da i mi sami vlastitom snagom čina uzajamnog dijeljenja i solidarnosti budemo među „gubavcima" našeg vremena, služimo napuštenoj djeci, bolesnim i bespomoćnim ljudima bačenim na margine. Takvih je dosta, njima treba pomoći i njih trebamo smatrati svojim bližnjima na koje nas Bog izravno upućuje. Kako je moguće biti radostan i ispunjen, a na mjestima na koja mnogi ne bi zašli i s ljudima koje mnogi izbjegavaju? Žrtva. Iz ljubavi davati svoju snagu i svoje vrijeme čini čudo u čovjeku. To je pravo iskustvo milosrđa. To znači dotaknuti Isusove rane i biti ozdravljen. Olakšati drugima teret života velika je radost, a svako djelo milosrđa prema bližnjemu ujedno je čin ljubavi prema Bogu.

Kako bi moje djelovanje imalo što veći smisao i dobilo stvarnu punину, dva puta tjedno u misiji provodimo župni pastoral starih i bolesnih. Misija je vrlo velika, rasprostire se po 16 filijala i u okolnim selima ima jako puno bolesnika, starih i napuštenih. Kroz te obilaske i posjete nosimo im sakrament pričesti i bolesničkog pomazanja, molimo s njima, popričamo o raznim temama i nastojimo im olakšati probleme i pomoći na načine koji su nam dostupni. Niti jedan obilazak nije isti, a zajedničko svakoj posjeti je to što su sve jedinstvene i vrlo dojmljive. Susrećete ljude koje je bolest bacila na koljena, no u toj njihovoj borbi i boli, taj dan uspijete im izmamiti osmijeh na lice, oni su sretni jer znaju da nisu ostavljeni i da Bog misli na njih, a upravo tako nam svjedoče da jedino s Isusom njihove boli dobivaju jedan novi smisao.

U sjećanje mi se urezao nedavni posjet jednoj starici koja ima više od devedeset godina i po sinu je prenijela poruku da dođemo k njoj. Zajedno s katheistom krenuo sam prema njezinoj kući. Tog dana bila je velika vrućina i sparina pa je put, kojeg smo morali proći pješice, potrajao malo dulje nego što smo

KONGO
– fra Ilija Barišić, OFM

planirali. U daljini, na kraju dugog i prašnjavog puta naziralo se uspravno stablo akcije s krošnjom u obliku kišobrana. Znali smo da smo blizu. Starica i njezina obitelj žive u skromnoj kućici, sagrađenoj od blata, a krov od slame, pokidanih vreća i zahrđalog lima zaštita im je od sunca i kiše. Vidjevši da dolazim u posjet, djeca su počela trčati prema meni, a sve što su htjeli, bio je tek jedan običan slatkiš. Jedan bombončić koji je dovoljan za komadić njihove sreće. U takvim trenucima shvatite koliko malo je potrebno da budemo sretni i koliko bismo trebali biti zadovoljni i zahvalni na svim onim malim stvarima koje čine čovjeka. Ne opterećivati se, već cijeniti ono što imamo pa makar to bio i komad kruha.

Srdačno su nas pozdravili i pozvali da uđemo. Zapljuskivao me topao zrak, a mala sobica vrlo se brzo ispunila licima okupanih znojem. Okruživali su me dobroćudni pogledi, a ispucale radničke ruke, poslužile su čaj. Unatoč golemoj neimaštini, ni stariji ljudi, a ni djeca nisu skidali osmijehe sa svojih lica. Taj je dan bila velika vrućina, no na njima niste mogli vidjeti ni traga umora od posla u polju. Donijeli smo im lijekove i malo hrane, a ubrzo smo se i pomolili na svahiliju, i naravno sve završili s pjesmom. Starica je ležala u kutu na improviziranom krevetu s napola zatvorenim očima, a u ruci, skriven u dlanu, vidio se drveni križić. Nakon molitve starica kao da je živnula, pričala je sa susjedom i nije se prestala smijati iskrenim i zaraznim smijehom koji kao da je izvirao iz nje. Bilo je više nego očito da je sretna i zahvalna, a da sreća barem kad je ona posrijedi, ne proizlazi iz blagostanja, već iz prisustva Isusa s kojim nadilazi bolest i sve brige. Pitam se, zar je moguće biti sretan, a životariti i grcati u takvom siromaštvu? Možda je jedan od razloga i taj što ovi ljudi nikad nisu saznali za bolje, ponekad i ne jedu svaki dan, a i kad jedu, na stolu nema obilja. Nemaju ni mnogo želja, nikad nisu imali ni prilike sanjati jer snovi se u ovom dijelu svijeta malobrojnima ostvaruju, a nisu nikad ni žudjeli za nečim što ne bi mogli postići pa ih zato nisu izdale nade, a nisu upoznali ni velika razočarenja. No ipak, ovdje ništa nije razlog da se životna radost umanji i da se ne veseli malim stvarima od kojih se sastoji život. Imaju malo, a zapravo imaju mnogo. I pišući ovaj tekst u subukijskoj noći mogu posvjedočiti da ovdje život odiše vedrinom i lakoćom, a sve zahvaljujući snazi i izdržljivosti ljudi koji u teškim životnim uvjetima nikada ne gube vjeru i nastavljaju borbu. A zato smo i mi misionari tu da im zajedno s vama pomognemo stvoriti bolje sutra i da smo svjedoci promjena koje Afriku čine mjestom za dostojanstven život svakog čovjeka. Izražavam veliku zahvalu za svaku vašu molitvu i svaki oblik pomoći koji izdvojite za moje misijsko djelovanje. Njegujte u srcu ljubav koja obiluje dobrim djelima.

Radost – biti svećenik misionar

Crkva nije ljudska tvorevina, Crkva je Djelo Božje!

Svećeništvo nije ljudski izum, svećeništvo je dar Božji Crkvi!

Misionar nije pustolov koji ide kamo hoće. Misionar je član Crkve, sluga i apostol Isusa Krista, koji, po svojoj Crkvi, neprestano djeluje i šalje svoje apostole, kao što je poslao apostola Pavla: „Pođi ja ću te poslati daleko k poganima." (Dj 22, 21)

Svećeničko i redovničko zvanje izvor je prave radosti. Po Božjem planu, svećeništvo daje svijetu Božji život, vodi duše k Bogu i daje Boga ljudima. To je prava radost – biti svećenik, most koji spaja, sjedinjuje Boga i čovjeka.

Radost biti svećenik dolazi od samog Isusa Krista, koji čovjeka čini dionikom svojeg svećeništva! On, Sin Božji, poistovjećuje se sa svećenikom. On čini da svećenik bude *alter Christus* – drugi Krist, Krist među ljudima. Krist koji krsti i posvećuje, da po krštenju svako ljudsko biće postane Dijete Božje. Krist koji oprašta grijehe, koji hrani svoje vjernike kruhom života, tješi bolesnike, otvara raj umirućima.

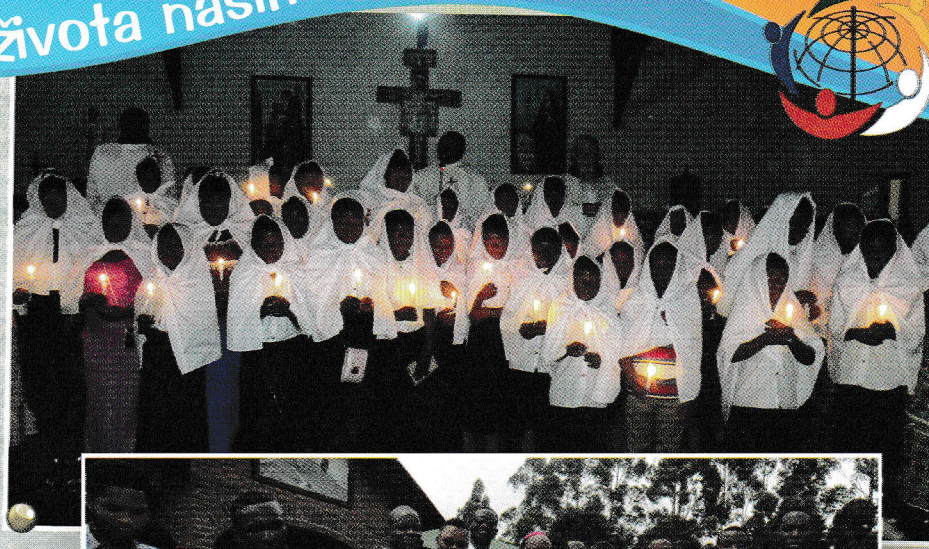

Radost biti svećenik izvire iz intimna sjedinjenja svećenika s Kristom, koji je prvi i jedini pravi svećenik. Isus Krist, Sin Božji, postao je čovjekom da po sakramentima dade mogućnost svakomu ljudskom biću da postane dionikom Božje naravi i Božjeg života, baštinik Božjeg blaženstva i vječne radosti u Bogu.

Radost biti svećenik i redovnik ima svoj nepresušiv izvor u zavjetu ili ugovoru koji je svemogući Bog sklopio sa slabim čovjekom. Po opsluživanju evanđeoskih zavjeta ili redovničkih zavjeta: poslušnosti, čistoće i siromaštva, čovjek se napaja na čistom izvoru prave radosti.

Radost biti svećenik i redovnik – misionar, to je zaista poseban dar Božji, dar Isusa Krista, koji je prvi i jedini misionar – apostol kojega je Otac poslao na ovaj svijet da spasi sve ljude i da navješta radosnu vijest spasenja svim plemenima i narodima.

Radost biti svećenik misionar, koja ispunja moje srce ovih 50 godina misionarskog djelovanja u DR Kongu, uvjeren sam, izvire iz nepresušiva izvora Božje ljubavi, koja mi je dala divno potomstvo, a to su svećenička i redovnička zvanja u pokrajini Kivuu, kamo me je Gospodin poslao kao misionara. Od 1972. do danas u pokrajini Kivuu po misionarskoj animaciji zvanja i duhovnom vodstvu broj biskupijskih svećenika znatno se povećao.

A posebno naglašavam milost redovničkih – franjevačkih zvanja i ukorjenjenje franjevačkog reda – Reda male braće u Kivuu.

Nakon 50 godina u Kivuu imamo 57 svečano zavjetovana franjevca, što je Božji dar Crkvi i Redu male braće, a usuđujem se reći, to je i moje potomstvo! Kao i u svakoj obitelji, tako i u mojem srcu potomstvo – nasljednici – djeca dar su Božji. Dar Božji koji roditelje ispunja velikom neizvjesnošću i brigom, ali i trajnom radošću i zahvalnošću. Sveti Pavao nas poziva: „Uvijek se radujte! Bez prestanka se molite! U svemu zahvaljujte! Jer to je za vas volja Božja u Kristu Isusu.“ (*Sol* 5, 6 – 18)

Kako, dakle, iskazati Bogu zahvalnost za sve darove, posebno za dar života, svećeničkog zvanja i misionarskog poslanja, ako ne molitvom svetog oca Franje:

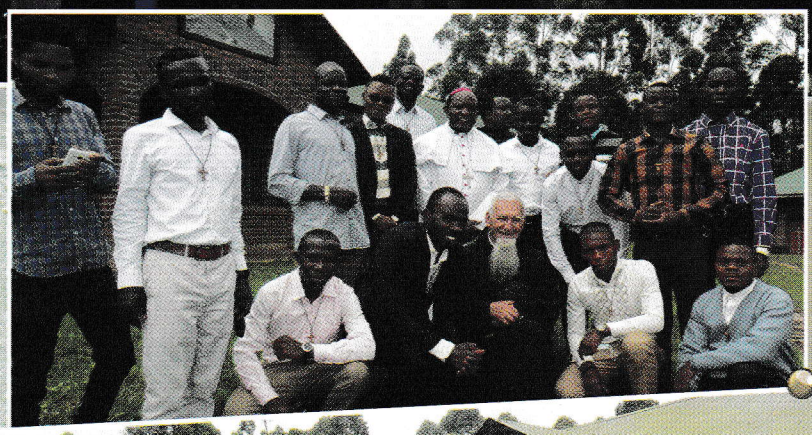

Svemogući, presveti i uzvišeni Bože,
tebi pripada svaka čast i slava,
svaka milost i zahvalnost, poštovanje i blagoslov.
Daj da uzmognemo, uvijek, posvuda i u svemu,
tebi samomu priznati i uzvratiti svaku milost i svako dobro!
Koje nam dolazi od tebe!
Budi hvaljen i slavljen Gospodine u svakom novokršteniku i vjerniku,
u svakom mom bratu franjevcu!
Daj da svi tvoji vjernici, sva moja subraća,
budu tvoja i Marijina djeca!
Amen!

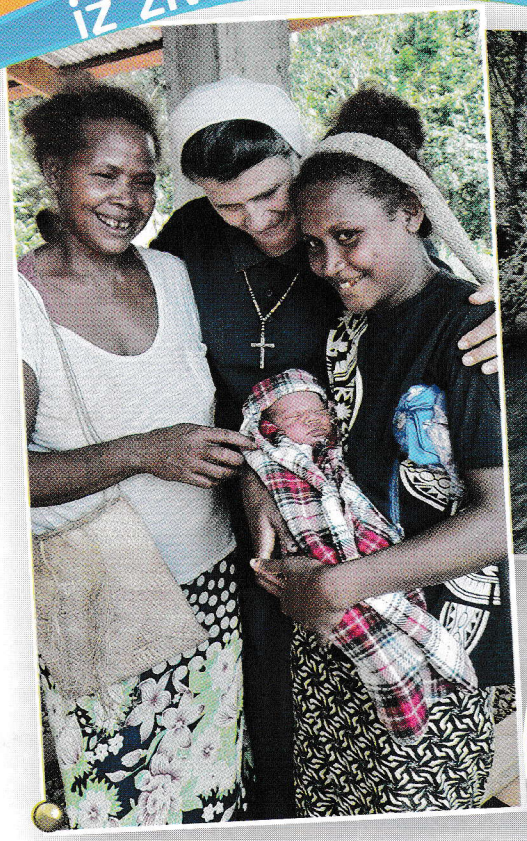

U Učiteljevoj lađi – na Pacifiku

SALOMONSKI OTOCI
– s. M. Veronika Ćibarić

Već dvanaestu godinu plovimo Pacifikom mi sestre milosrdnice, na Salomonskim Otocima. Dobro je biti u Učiteljevoj lađi – s njim ploviti i loviti duše.

Radosni smo što u ovu lađu milosrdne ljubavi dolaze nova zvanja, pod kormilom Učitelja, koji i danas zove i treba nova srca i radnike u svojoj njivi. Ove posljednje godine naša je zajednica dobila dvije nove domaće sestre. Naš rad i dalje nastavljamo među bolesnicima, u školi, među siromasima u njihovim selima i u pastoralu mladih.

Bogu hvala na njegovoj brizi i vodstvu. Uz nove izazove i zahtjeve svakodnevice, znamo da je Gospodin s nama i da nas vodi. Ovu godinu i našu zemlju je pogodio koronavirus. Uz oskudnu zdravstvenu skrb, osjetile su se posljedice na onima najrizičnijima. No, sve u svemu, nije dugo trajalo. Duže je trajao nedostatak lijekova protiv malarije, koja je učestala na našem području. Ljudi su se obraćali nama. A mi našim dobročiniteljima, koji su po ne znam koji put pokazali svoju velikodušnost i svojim darom omogućili nabavu lijekova za braću i sestre u potrebi.

Na kojoj god obali pristala naša lađa – dočeka nas Gospodin. Bude to ponekada na licu patnika i bolesnika u bolesničkoj postelji, tj. na podu, na daskama; ili se pokaže u novorođenom djetetu i daru novog života, ili na licima mladih koji ga radosno slave, ili na radničkim i izmorenim licima roditelja koji se bore opskrbiti svoju mnogobrojnu obitelj.

Kamo god dođemo, ondje je već prije nas naš Učitelj, koji čeka i treba naše ruke i našu pomoć. I koji za uzdarje daruje svoj blagoslov, bez riječi ispunja srca sobom.

Nastavljamo u njegovoj lađi služiti najpotrebitijima, otkrivati im lice Milosrdnog Isusa i prepoznavati njega u njima prisutna.

Svima onima koji na bilo koji način sudjeluju i pomažu našoj misiji od srca zahvaljujem! Neka nam Gospodin bude blizu, da ga uvijek prepoznajemo u našoj siromašnoj braći i sestrama gdje god da jesmo i budemo vjerni riječima: „Što god učiniste jednome od ove moje najmanje braće, MENI učiniste.“

Intervju s o. Tadeuszom Nowakom, glavnim tajnikom Papinskoga misijskog djela za širenje vjere

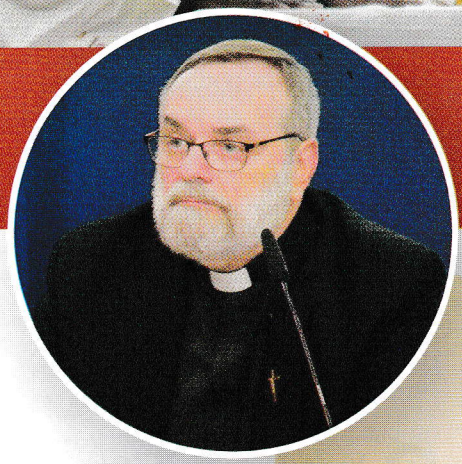

Tko je otac Tadeusz Nowak? Predstavite se našim čitateljima!

Ja sam rimokatolički svećenik i član Misijske družbe oblata Marije Bezgrješne, a trenutačno obnašam dužnost glavnog tajnika Papinskoga misijskog djela za širenje vjere. Iako sam rođen u Poljskoj, veći dio svojih formativnih godina proveo sam u Kanadi, živeći u dvojezičnom i dvokulturnom miljeu. Nakon ređenja služio sam kao župnik u imigrantskim zajednicama u Kanadi, kao provincijski poglavar svoje zajednice, zatim ravnatelj doma za duhovne vježbe, rektor sjemeništa moje redovničke zajednice i voditelj studija u Bogosloviji sv. Augustina u Torontu. Nakon toga imenovan sam dužnosnikom Kongregacije za evangelizaciju naroda, zadužen za crkve u Oceaniji, na Karibima i na sjeveru Kanade sve do mojeg imenovanja za glavnog tajnika.

Papinska misijska djela oruđe su u Božjim rukama u službi pape. Kako biste opisali pravo značenje PMD-a?

PMD je međunarodna mreža molitve, informacija i ljubavi za potporu Crkve u misijskim zemljama. Prvo i najveće društvo ono je za širenje vjere, koje je prije 200 godina osnovala bl. Pauline Marie Jaricot, nedavno proglašena blaženom u Lyonu, kao posljedica nevjerojatna čuda koje je Bog dao njezinim zagovorom. PMD nije nevladina organizacija ni centralizirana agencija za financiranje. Mi smo mreža koja je sastavan dio svake mjesne Crkve i opće Crkve. Svi su kršteni pozvani biti misionari i poduprijeti poslanje Crkve, a to je evangelizacija svijeta. PMD je instrument za usađivanje i jačanje misionarskog duha u srcima svih kršćenika: vjernika laika, posvećenih redovnika, zaređenih službenika i biskupa.

Čini nam se kao da ljudi nisu u potpunosti upoznati s organizacijskom strukturom četiriju papinskih misijskih djela. Kako biste ih na najjednostavniji način objasnili?

Četiri djela ujedinjuje zajednička karizma, ali s različitim ciljevima. *Djelo za širenje vjere* pomaže mjesnim crkvama (biskupije, apostolski vikarijati, apostolske prefekture itd.) u misijskim zemljama sredstvima potrebnima za njihovo djelovanje i jačanje njihove crkvene infrastrukture. Sudjeluje u projektima izgradnje crkava, kapela, samostana, pastoralnih središta, klinika, škola, nabave medijske opreme itd. Također pruža potrebnu životnu i zdravstvenu potporu umirovljenim biskupima u misijskim zemljama. Pomaže financiranje rimskih fakulteta za visoko obrazovanje svećenika i redovnica iz misijskih zemalja koji dolaze u Rim da bi završili studije i vratili u svoje mjesne Crkve prijeko potrebne resurse.

Djelo svetog (misionarskog) djetinjstva mreža je djece koja pomažu djeci u misijskim zemljama, financiraju školske učionice, katehetski materijal i programe odgoja za djecu itd.

Djelo sv. Petra apostola osigurava financiranje velikih bogoslovija u misijskim zemljama, osiguravajući da svaka Crkva u misijskim zemljama ima dobro formirano autohtono svećenstvo i posvećene redovnike.

Papinska misijska zajednica osigurava formacijske programe za svećenike, posvećene redovnike i predane laike za produbljivanje i jačanje misionarskog duha.

PMD je u službi Crkve i svakomu kršteniku daje mogućnost da živi svoju vjeru dijeleći ju s drugima i doživljavajući njezinu univerzalnu dimenziju. Molitva, žrtva i milosrđe konkretni su načini na koje PMD nudi život misi-

onarske i univerzalne vjere. Koliko je teško slijediti te načine u današnjem društvu?

U mnogim zemljama na takozvanome sekulariziranom Zapadu molitva ne nailazi na dobar odjek kod mnogih, koji su iz raznih razloga ili prestali prakticirati svoju vjeru ili nikada nisu uvedeni u vjernički kršćanski život. Stoga je pozivanje i poticanje krštenika na molitvu za poslanje opće Crkve, za evangelizaciju svijeta, značajan izazov. Ipak, mnogo je onih koji su zainteresirani za duhovnost, meditaciju i molitvu. PMD može biti pomoć u pozivanju ljudi na molitvu i poticanjem molitvenih skupina za misiju. Drugi izazov je pozvati ljude da podijele svoja materijalna sredstva za poslanje Crkve. Danas postoji velik broj nevladinih organizacija koje traže sredstva i koriste najsuvremeniju tehnologiju u tu svrhu. Mnogi većinu svojih sredstava troše na prikupljanje sredstava. PMD nije nevladina organizacija. Djelujemo kao mreža na lokalnoj i vrlo ljudskoj razini, po našim nacionalnim i biskupijskim ravnateljima i njihovu osoblju i predanim volonterima.

Vi ste glavni tajnik Papinskog misijskog djela za širenje vjere, a to je vrlo odgovorna služba. Koji je vaš najveći izazov?

Suočen sam s višestrukim izazovima. Radi sažetosti navest ću samo tri važnije zadaće za koje sam odgovoran. Prije svega moj rad je koordiniranje napora 120 nacionalnih ravnatelja, komunikacija s njima i poticanje u njihovoj misiji. To uključuje zadaću osiguravanja pravedne raspodjele sredstava prikupljenih u određenoj godini, čime se osigurava da Crkve u misijskim zemljama, osobito one kojima je najveća potreba, dobiju potrebnu potporu za svoje pastoralne zadaće. U tom smislu također nastojim osigurati da se sredstva koja se šalju Crkvi u misijskim zemljama koriste odgovorno i da se o njima izvještava uz maksimalnu transparentnost.

Ove godine slavimo razne obljetnice vezane uz misionarski svijet: 400 godina od ustanovljenja Kongregacije za evangelizaciju naroda, 200 godina od utemeljenja Djela za širenje vjere, 100 godina od proglašenja tri važna djela papinskima. Zašto ove obljetnice imaju tako veliko značenje?

Papa Grgur XV. osnovao je 1622. godine Kongregaciju za evangelizaciju naroda, prvo poznatu kao Sveta kongregacija za širenje vjere, da bi osigurao da misionarski napori Crkve budu – i da su – dobro koordinirani i nadgledani. Međutim, ne od kolonijalnih sila, već od predstavnika Crkve. Njegova je zadaća bila osigurati da misionarski napori Crkve poštuju narode i kulture te pomažu misionarima u rješavanju poteškoća na koje su naišli. Četiri stotine godina značajno je razdoblje i treba ga s radošću slaviti.

Djelo za širenje vjere osnovano je 1822. godine i nitko nije ni sanjao da će postati svjetska mreža koja pruža duhovnu i materijalnu podršku svim crkvama u misijskim zemljama. Danas je to jedina mreža te vrste, koja godišnje daje subvencije za više od 900 mjesnih crkava (biskupije, apostolski vikarijati, prefekture itd.) u Africi, Aziji, Oceaniji i Americi. Da ne spominjem drugu podršku koju pruža, koju sam ukratko već spomenuo. To veliko djelo Duha Svetoga treba slaviti s radošću! Konačno, to je stogodišnjica triju djela koja su priznata kao *papinska* – u službi svetog oca, koje je tako opća Crkva priznala kao sastavan dio svake mjesne Crkve. I to je nešto što treba proslaviti s radošću. Prisjetimo se i da je prije 150 godina rođen osnivač četvrtog djela, Papinske misijske zajednice, bl. Paolo Manna. Papinska misijska zajednica pružila je prijeko potrebnu formaciju i informacijsku potporu PMD-u od njegova osnutka 1916. godine. Papa Pio XII. proglasio ga je papinskim 1956. godine.

U Lyonu smo 22. svibnja proslavili beatifikaciju Pauline Jaricot, utemeljiteljice prvoga misijskog djela. Ona ima velik utjecaj na život Crkve. Tko je zapravo bila Pauline, kako biste opisali njezinu misiju?

Pauline Marie Jaricot bila je sjajno svjetlo u povijesti Crkve i svojoj misiji da donese radosnu vijest Isusa Krista na kraj svijeta. Rođena u dobrostojećoj obitelji, koja je posjedovala tvornicu svile u Lyonu, ostala je laikinja, nikad nije ušla u samostan, ali je dala osobni zavjet djevičanstva za cijeli život kad je imala 17 godina. Kad je napunila 16 godina, doživjela je dubok trenutak milosti. Doživjela je bolnu nesreću radeći kućanske poslove. Poslana je na selo da bi povratila snagu i pomogla zaliječiti ranu koja se inficirala. Dok se oporavljala od nesreće, majka joj je umrla. To ju je ostavilo u velikoj tjelesnoj, emocionalnoj i duhovnoj žalosti. Vratila se u Lyon, otišla na misu u svoju župnu crkvu sv. Nizijera i čula propovijed o ispraznosti ovog svijeta: sve prolazi – mladost, ljepota, bogatstvo itd. – samo ljubav Božja u Kristu ostaje zauvijek. U tom trenutku doživjela je duhovno buđenje i duboku glad za Bogom. To iskustvo nije ju udaljilo od svijeta, nego ju je učinilo sve osjetljivijom na patnju siromašnih, bolesnih i izrabljivanih, u kojima je vidjela patnika Krista. U isto vrijeme njezin brat, koji je studirao za misionara u Parizu, pisao joj je o nevolji misionara koji imaju malo ili nimalo sredstava za uzdržavanje. Njezin odgovor bio je organiziranje prvih krugova od 10 osoba za molitvu i novčanu potporu misijama, inicijativu koja će postati svjetska mreža podrške poslanju Crkve.

Kasnije je osnovala „Živu Krunicu" za duhovnu potporu misionara. Njezin život postao je život intenzivne molitve, osobne i zajedničke te je čak privukla skupinu žena da formiraju svojevrsnu zajednicu duhovne potpore. Također ju je duboko dirnulo neljudsko izrabljivanje radnika tijekom industrijske revolucije: 17-satni radni dan, s jedva dovoljnom (a nekada i nedovoljnom) plaćom za prehranu obitelji. Kao rezultat toga, potrošila je svo bogatstvo za izgradnju tvornice i stambenog prostora za radnike i njihove obitelji. Tvornica je trebala imati ljudske uvjete za rad, adekvatnu naknadu i tjedne slobodne dane da bi radnici mogli provoditi vrijeme s obitelji, ali imati vremena i za svoje vjerske obveze. Nažalost, taj pothvat je propao zbog nepoštenih menadžera. Izgubila je sve svoje bogatstvo i umrla u siromaštvu, gotovo zaboravljena.

Međutim, Bog je imao druge planove. Njezina dva najveća djela, Djelo za širenje vjere i „Živa Krunica", nastavljaju se do danas i vitalan su i važan dio Crkve. Njezino mjesto u

povijesti Crkve osigurano je njezinom nedavnom beatifikacijom, kao posljedicom čudesnog ozdravljenja mlade djevojke po njezinu zagovoru. O tom čudu možete pročitati više na našoj mrežnoj stranici: www.ppoomm.va.

Što možemo naučiti od Pauline za današnji svijet?

Pauline nas uči tri važne lekcije. Prvo, ona nas uči kako ljubiti Boga svim srcem, intenzivno se moliti i kako biti osjetljivi na one kojima smo najpotrebniji. Drugo, ona nas uči da je Crkva univerzalna (katolička), da živi kao svjetska obitelj vjere, u kojoj su članovi pozvani podržavati jedni druge i zajedno svjedočiti o Kristu uskrsnućem od mrtvih cijelomu svijetu. Treće, ona nas uči o temeljnoj važnosti kreposti poniznosti i kako je ta kraljica svih kreposti bitna za svakog krštenika, koji je pozvan svjedočiti vjeru postajući sve dublji čovjek na putu da postane svetac. Sve tri pouke izražene su u Paulininoj predanosti poslanju Crkve i njezinoj stalnoj brizi za širenje vjere na periferije svijeta.

Papa Franjo objavljuje svoju poruku za Svjetski misijski dan 2022., koji se slavi 23. listopada, i poziva sve kršćane da naviještaju Kristovu poruku spasenja u svakom aspektu našega svakodnevnog života. Tema je „Vi ćete biti moji svjedoci" (Dj 1, 8). Koja je važnost tih riječi i jesmo li svjesni uloge koju svatko od nas ima?

Crkva, vođena Duhom Svetim, misionarska je po svojoj prirodi i živi za evangelizaciju. Od dana Duhova i prve Petrove javne objave evanđelja pa sve do danas krštenici naviještaju vjeru, svjedočeći Kristov život svojim životom i djelovanjem te svojim postupcima prema drugima, posebno onima koji su u potrebi. Evangelizacija ne znači prije svega izgovaranje i izričito dijeljenje vjere s drugima, već očitovanje ljubavi, suosjećanja, brige za one koji su u potrebi, kao i integriteta ponašanja, poštenja i pravde. Crkva evangelizira privlačnošću kada Kristov život postaje vidljiv u životima krštenih. Mučeništvo je konačan izraz Kristova svjedoka u svijetu. Nije svaki krštenik zamoljen niti će biti zamoljen da prinese svoj život za vjeru, ali Krist svima krštenima kaže: „Vi ćete biti moji svjedoci." Ne mogu svi biti misionari poslani u zemlje daleko od svojih domova, ali svi možemo biti misionari ondje gdje jesmo, svjedočeći onima oko sebe koji su izgubili dodir s Kristom i Crkvom ili koji još nisu susreli Krista i njegovu poruku spasenja. To vrijedi čak i za zemlje u kojima je Crkva bila zasađena prije nekoliko stoljeća. Ovogodišnja tema Svjetskoga misijskog dana u listopadu podsjeća nas na to temeljno zvanje svih krštenih.

Kakva bi trebala biti uloga svake osobe u Crkvi?

Svaki je krštenik pozvan na poslanje, svjedočiti vjeru, svatko prema svojem životnom pozivu. Neki su pozvani na brak i obiteljski život. Oni svjedoče načinom na koji se vole kao supružnici i načinom na koji vole svoju djecu, brigom za njih. Neki su pozvani na posvećeni život i svjedoče svojom vjernošću karizmi svoje redovničke zajednice. Neki su pak pozvani na zaređenu službu i svjedoče kvalitetom svoje službe Božjemu narodu. Neki pak mogu biti pozvani na sam život, poput bl. Pauline Jaricot, i svjedočiti vjerodostojnošću svojega životnog stila i angažmana u svijetu: brigom za razvlaštene, izbjeglice, bolesne i patnike, misionare itd. Svatko od nas je primio određeno zvanje od Boga. Naša je zadaća otkriti što je to zvanje i živjeti ga u potpunosti. No, bez obzira na to što je čije konkretno zvanje, svi smo pozvani sudjelovati u poslanju Crkve.

Pauline je bila velika misionarka iako nikada nije išla u misije. Sveta Terezija od Djeteta Isusa zaštitnica je misija, ali ni ona nikada nije išla u misije. Čini se da je ključ u srcu misionara. Kako biste to opisali?

Misionarsko srce je ono koje gori Božjom ljubavlju, koja se očituje u Kristovu vazmenom otajstvu. Sveti Pavao je napisao da nas „ljubav Kristova tjera (potiče) kad smo jednom došli do uvjerenja da je jedan umro za sve; dakle, svi su umrli". „On je doista umro za sve, da oni koji žive ne žive više za sebe, nego za onoga koji je za njih umro i uskrsnuo." (2 *Kor* 5, 14) Sv. Terezija iz Lisieuxa i Pauline Jaricot bile su velike misionarke jer su im srca gorjela tom ljubavlju, koju su izražavale načinom na koji su živjele svoj život.

Koji su po vama najveći izazovi i problemi današnjeg čovjeka i društva?

Danas se obitelji suočavaju s mnogim izazovima. Papa Franjo osvrnuo se na mnoge od njih u svojim enciklikama, apostolskim poticajima i drugim dokumentima. Prvi veliki izazov je kako učinkovito naviještati evanđelje i privući druge vjeri (*Evangelii Gaudium*). Još jedan veliki izazov je potreba da se pravilno brinemo o našem zajedničkom domu (*Laudato si'*). A još jedan izazov s kojim se čovječanstvo suočava jest nasilje i ratovi u Ukrajini, Mjanmaru, Etiopiji i drugim mjestima na svijetu. To ukazuje na veliku potrebu promicanja mira i pravde. Zatim postoji i izazov rješavanja problema siromašnih i onih koje neki iskorištavaju koji profit te novčanu dobit vide kao jedinu vrijednost u svojim životima. To su samo neki od velikih izazova s kojima se čovječanstvo suočava u današnje vrijeme.

Koji vam je svetac inspiracija i uzor?

Mnogi me svetci nadahnjuju. Neki od njih su sv. Ivan Zlatousti, sv. Franjo Asiški, sveta Katarina Sijenska, sveta Terezija od Djeteta Isusa, sveta Terezija iz Kolkate i bl. Pauline Jaricot. Svi su oni uzori, ali za mene je važno uzeti neki aspekt života svakog svetca i pronaći način da ga primijenim u svojem životu i službi.

Koja bi bila vaša poruka čitateljima ovog časopisa i što biste nam stavili na srce kao poticaj za razmišljanje i djelovanje?

Potaknuo bih sve čitatelje da pronađu radost u življenju naše vjere u Krista u zajedništvu Crkve. Tu radost doživljavamo kad se osobno zbližimo s Gospodinom u molitvi i sakramentima. Potaknuo bih čitatelje da se ne boje pozvati Krista u svoja srca i razmišljanjem o njegovim učenjima, zapisanima u evanđeljima i izraženima u životima svetaca. Također bih potaknuo čitatelje da razviju misionarsko srce, zapaljeno Kristovom ljubavlju posebno prisutnom u siromasima. Konačno, sudjelovanje na neki način u Papinskim misijskim društvima može biti način izražavanja te ljubavi i brige.

AKTIVNOSTI ZA OBITELJI NA PUTOVANJU

Veseli kilometri

VESELI KILOMETRI povezuju, donose radost, tjeraju dosadu, grade zajedništvo, potiču dobro u svakom čovjeku, razvijaju osjetljivost za potrebite i pomažu upoznati pravi smisao kršćanske vjere i ljubavi.

Plod su suradnje ravnateljstva Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i Ureda Hrvatske biskupske konferencije za život i obitelj. U Godini obitelji Amoris laetitia (od 19. ožujka 2021. do 26. lipnja 2022.) željeli smo prirediti materijal koji će biti koristan obiteljima tijekom putovanja, ali i pomoći prikupljanju novčanih sredstava za nabavu misijskih vozila hrvatskim misionarima u svijetu u sklopu Akcije MIVA (Misijska vozila).

VESELI KILOMETRI su igra i sastoje se od dva seta kartica: OSNOVNI i MISIJSKI. Ukupno je riječ o 24 kartice A5 formata s 36 različitih igara. Osnovni set prikazuje naše hrvatske obitelji koje u misijskom setu idu ususret obiteljima iz misija diljem svijeta. Misijski set zato i u sadržaju ima misijskih elemenata, nastojeći nas ohrabriti na taj susret. Susret s misijskim obiteljima događa se već sada, jer nabavom *VESELIH KILOMETARA* pridonosite kupnji toliko potrebnih misijskih vozila, a dodatno će se produbiti dok budete koristili kartice.

Aktivnosti na karticama zamišljene su tako da nisu potrebna nikakva dodatna pomagala. Potrebno je samo ponijeti vrećicu s karticama, izvući jednu po želji i ući u svijet igre i veselja. Igre i aktivnosti nastojali smo jasno razložiti kako bi se bez velikih nedoumica mogli koristiti. Ipak, upute u igrama su pomoć, a ne granica. Slobodno se igrajte i preoblikujte dani sadržaj po mjeri svoje obitelji i putnika.

Kartice prate plodove Duha Svetoga koji su nam nadahnuće i vodilja za život: ljubav, radost, mir, strpljivost, velikodušnost, uslužnost, dobrota, krotkost, vjernost, blagost, uzdržljivost, čistoća. Aktivnosti na svakoj kartici podijeljene su na nekoliko rubrika: Razmišljamo, Učimo, Igramo se, Djelujemo i Molimo, kako bi korištenje bilo jednostavnije i zabavnije.

Stvarajući kartice *VESELI KILOMETRI*, željeli smo pozvati na zajedničko razmišljanje, učenje, igranje, konkretno djelovanje i molitvu. Ponuđeni sadržaj uvodi u misijski svijet i otvara vidike za stvarnost ljudi u misijskim zemljama.

Misije nas potiču da prihvatimo jedni druge, a *VESELI KILOMETRI* pomažu misionarima u kupnji misijskih vozila putem akcije *MIVA*. Predložena donacija je 150,00 kn. Želite li naručiti svoje VESELE KILOMETRE, javite se na broj telefona, email ili porukom na Facebook stranici PMD u RH ili BiH.

Što je akcija MIVA?

Akcija MIVA je tužna priča o gubitku prijatelja, ali ona je i poticajna priča o tome kako nas životne poteškoće mogu potaknuti na velika djela. MIVA je nastala 22. ožujka 1927. godine u Kölnu. Ideju za osnivanje akcije dao je o. Paul Schulte, kojega su nazivali „leteći pater". Njegov najbolji prijatelj o. Otto Fuhrmann, koji je otišao u misije u Namibiju, umro je od malarije. Cijeli su ga tjedan vozili, a zatim još pet dana nosili na ramenima do bolnice. Stigao je prekasno i sljedeći dan umro. Činjenica da misionari nemaju ni osnovno prijevozno sredstvo da pomognu sebi i drugima o. Paula Schultea veoma je ražalostila. Po Europi je počeo tražiti darovatelje za kupnju misijskih vozila. Nije znao da će njegova želja prerasti u Akciju MIVA. Automobili, kamioni, traktori, konji, magarci, motocikli i bicikli za misionare i one kojima pomažu – sve to MIVA nabavlja zahvaljujući dobroti ljudi koji razumiju važnost vozila za život čovjeka, posebno u dalekim krajevima gdje djeluju misionari. Prijevozna su im sredstva nužna da bi lakše radili na svojem poslanju, jer misionari većinom djeluju u krajevima koji su veoma udaljeni od gradskih središta. Vozilo koje posjeduje misionar koristi se za sve, baš za sve! Koristi se za prijevoz hrane, građevinskog materijala, bolesnika, djece u školu, ali i kao ambulanta i rađaonica, jer često je to jedino prijevozno sredstvo za desetke pa i stotine tisuća ljudi.

MIVA je međunarodna humanitarna akcija kojom spašavamo živote, vraćamo zdravlje bolesnima, umanjujemo siromaštvo, glad i žeđ te omogućujemo pristup obrazovanju. Sva prikupljena sredstva od *VESELIH KILOMETARA* koristit ćemo isključivo za kupnju misijskih vozila.

Članovi kreativnog tima: *s. Ivana Margarin (Nacionalna ravnateljica Papinskih misijskih djela u RH), Petar-Krešimir Hodžić (Voditelj Ureda HBK za život i obitelj), Katarina Matijaca, Mario Žuvela, s. Antonela Rašić, Vlatka Bakran Burić, Dario Kukić (ilustrator), Roberta Krajnović (grafička dizajnerica).*

Kreativni tim koji je radio na pripremi ovih aktivnosti pazio je na brojne detalje te je izrada ambalaže u obliku platnenih vrećica povjerena zaposlenicima Centra za inkluzivnu podršku i zapošljavanje „Inpromo", Labin. Marljive ruke osoba s invaliditetom s puno radosti i ljubavi, uz pomoć volontera, šivale su platnene vrećice. Ovom vrstom ambalaže željeli smo skrenuti pozornost na važnost čuvanja prirode koja nam je darovana.

Dodatni materijal *VESELIH KILOMETARA* je ilustrirana knjižica koja sadrži upute za korištenje, priču o Plodovima Duha Svetoga, malu školu molitve te upoznavanje misijske krunice kao i priču o poznatim svetcima, zaštitnicima misija i njihove molitve. U knjižici nalazi se i priča o misijskom djelovanju koja potiče na promišljanje i djelovanje.

Vjerujemo da će *VESELI KILOMETRI* pomoći u uspostavljanju boljih odnosa, poticati razvoj kreativnosti, jezičnih i socijalnih vještina, kritičkog razmišljanja, samopouzdanja i samopoštovanja, koncentracije i strpljenja. **(PMD)**

Prva pričest u Gradačcu

„'Pustite dječicu neka dolaze k meni; ne priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje! Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući.' Nato ih zagrli pa ih blagoslivljaše polažući na njih ruke." (Mk 10, 13 – 16)

U nedjelju 19. lipnja Isus nije trebao opominjati svoje učenike da propuste djecu k njemu jer je na djelu bila s. Agna iz družbe Sestre franjevke Marijine misionarke, koja niz godina djeluje na području Odžaka. Premda je mala crkva u Gradačcu postala začas tijesna, prvopričesnici su u procesiji ušli u crkvu i prošli kroz sredinu, kao ono Izraelci kroz Crveno more, i došli najbliže svojemu Isusu. Jedan otac je nosio procesijski križ, a dvije majke upaljene oltarske svijeće. Jedna je prvopričesnica izrekla pozdravni govor uime ostalih, a zatim pozvala župnika da okupljenu zajednicu povede u najveće otajstvo naše vjere. I sveta misa je počela. Počela je svečanost za koju su se pripremale tri djevojčice i tri dječaka, koje su srčano pratili njihovi roditelji i staratelji. Misna čitanja čitale su tri majke prvopričesnika, a župnik je navijestio evanđelje i izrekao prigodnu propovijed. Nakon toga su prvopričesnici s upaljenim svijećama obnovili krsni zavjet, a zatim izrekli svoje molitve i prinijeli predviđene darove. Ti su trenutci bili posvećeni osobito misijama, i to baš Misiji Adea, u Ugandi, gdje se odnedavno našemu misionaru Gabrijelu pridružio i misionar Stipica. Naime, svi su prvopričesnici imali svoje misijske kasice, u koje su stavljali svoje novčiće za prvopričesnike u toj misiji. Ideja i nakana je plemenita, ali akciju mora poduprti i župnik i moliti Gospodina da učini čudo i učini da oni koji imaju daju za one koji su u velikoj potrebi.

Na kraju sv. mise prvopričesnici su izrekli svoju zahvalu i obećanja recitacijom, koju je po uputama župnika sastavila njihova učiteljica Senada. I nije ona bila jedina druge vjere koja je s velikim zanimanjem pratila tu svečanost u našoj crkvi u Gradačcu. Nakon uobičajena slikanja i čestitanja proslava prve pričesti nastavljena je u obiteljima prvopričesnika, a župnik i suradnici u organizaciji morahu poći u nove podvige! **(M. H.)**

Misijske akcije u Drinovcima bude novo svjetlo nade

U protekloj korizmi u Župi sv. Mihovila arkanđela u Drinovcima ministranti, članovi dječjeg zbora, čitači, kao i mnoga druga djeca te odrasli vjernici bili su misijski aktivni, moleći za misije i skupljajući novac u misijske kasice. U toj župi ima 50 aktivnih ministranata, koji redovito dolaze na susrete svake subote. Također svake subote 70 djevojčica i dječaka, predvođeni župnim vikarom fra Velimirom Bagavcem, uvježbavaju nove pjesme da bi pjesmom i aktivnim učešćem uveličali misna slavlja. Djeca nakon svakog susreta dobiju slatkiše, kojih se u korizmi i došašću vrlo rado odriču, a prikupljen novac u misijskim kasicama šalju Misijskoj središnjici u Sarajevu za misije. Svjesni su da će njihovo odricanje i prikupljanje novca obradovati njihove vršnjake i vršnjakinje u misijskim zemljama, koji često nemaju ni najosnovnije za život. Dok prikupljaju materijalna sredstva, osjećaju ponos i zahvalnost što im svojim skromnim prinosom olakšavaju život. Osjećaj solidarnosti s najpotrebitijima u misijama potiče ih i na molitvu i djela milosrđa, bez kojih svijet postaje hladan i nepravedan, jer bi sva djeca morala imati iste uvjete odrastanja i života.

Župa Drinovci misijski je aktivna već niz godina. U korizmenoj akciji prikupljeno je 2000 maraka, 1520 kuna, 175 eura i 100 australskih dolara. Mladi župljani zahvalni su Bogu, svojim roditeljima i svećenicima što se po njima širi dobrota i što svijet barem malo postaje bolji. Po molitvi, duhovnom zajedništvu i djelima ljubavi rađa se novo svjetlo nade, koje nam je svima potrebno.

Anđela Glavaš
i Andrea Pandžić

Prva pričest u Gradačcu

„'Pustite dječicu neka dolaze k meni; ne priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje! Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući.' Nato ih zagrli pa ih blagoslivljaše polažući na njih ruke." (Mk 10, 13 – 16)

U nedjelju 19. lipnja Isus nije trebao opominjati svoje učenike da propuste djecu k njemu jer je na djelu bila s. Agna iz družbe Sestre franjevke Marijine misionarke, koja niz godina djeluje na području Odžaka. Premda je mala crkva u Gradačcu postala začas tijesna, prvopričesnici su u procesiji ušli u crkvu i prošli kroz sredinu, kao ono Izraelci kroz Crveno more, i došli najbliže svojemu Isusu. Jedan otac je nosio procesijski križ, a dvije majke upaljene oltarske svijeće. Jedna je prvopričesnica izrekla pozdravni govor uime ostalih, a zatim pozvala župnika da okupljenu zajednicu povede u najveće otajstvo naše vjere. I sveta misa je počela. Počela je svečanost za koju su se pripremale tri djevojčice i tri dječaka, koje su srčano pratili njihovi roditelji i staratelji. Misna čitanja čitale su tri majke prvopričesnika, a župnik je navijestio evanđelje i izrekao prigodnu propovijed. Nakon toga su prvopričesnici s upaljenim svijećama obnovili krsni zavjet, a zatim izrekli svoje molitve i prinijeli predviđene darove. Ti su trenutci bili posvećeni osobito misijama, i to baš Misiji Adea, u Ugandi, gdje se odnedavno našemu misionaru Gabrijelu pridružio i misionar Stipica. Naime, svi su prvopričesnici imali svoje misijske kasice, u koje su stavljali svoje novčiće za prvopričesnike u toj misiji. Ideja i nakana je plemenita, ali akciju mora poduprti i župnik i moliti Gospodina da učini čudo i učini da oni koji imaju daju za one koji su u velikoj potrebi.

Na kraju sv. mise prvopričesnici su izrekli svoju zahvalu i obećanja recitacijom, koju je po uputama župnika sastavila njihova učiteljica Senada. I nije ona bila jedina druge vjere koja je s velikim zanimanjem pratila tu svečanost u našoj crkvi u Gradačcu. Nakon uobičajena slikanja i čestitanja proslava prve pričesti nastavljena je u obiteljima prvopričesnika, a župnik i suradnici u organizaciji morahu poći u nove podvige! **(M. H.)**

Misijske akcije u Drinovcima bude novo svjetlo nade

U protekloj korizmi u Župi sv. Mihovila arkanđela u Drinovcima ministranti, članovi dječjeg zbora, čitači, kao i mnoga druga djeca te odrasli vjernici bili su misijski aktivni, moleći za misije i skupljajući novac u misijske kasice. U toj župi ima 50 aktivnih ministranata, koji redovito dolaze na susrete svake subote. Također svake subote 70 djevojčica i dječaka, predvođeni župnim vikarom fra Velimirom Bagavcem, uvježbavaju nove pjesme da bi pjesmom i aktivnim učešćem uveličali misna slavlja. Djeca nakon svakog susreta dobiju slatkiše, kojih se u korizmi i došašću vrlo rado odriču, a prikupljen novac u misijskim kasicama šalju Misijskoj središnjici u Sarajevu za misije. Svjesni su da će njihovo odricanje i prikupljanje novca obradovati njihove vršnjake i vršnjakinje u misijskim zemljama, koji često nemaju ni najosnovnije za život. Dok prikupljaju materijalna sredstva, osjećaju ponos i zahvalnost što im svojim skromnim prinosom olakšavaju život. Osjećaj solidarnosti s najpotrebitijima u misijama potiče ih i na molitvu i djela milosrđa, bez kojih svijet postaje hladan i nepravedan, jer bi sva djeca morala imati iste uvjete odrastanja i života.

Župa Drinovci misijski je aktivna već niz godina. U korizmenoj akciji prikupljeno je 2000 maraka, 1520 kuna, 175 eura i 100 australskih dolara. Mladi župljani zahvalni su Bogu, svojim roditeljima i svećenicima što se po njima širi dobrota i što svijet barem malo postaje bolji. Po molitvi, duhovnom zajedništvu i djelima ljubavi rađa se novo svjetlo nade, koje nam je svima potrebno.

Anđela Glavaš
i Andrea Pandžić

Prvi afrički svećenik u Središnjoj Bosni predvodio svetu misu

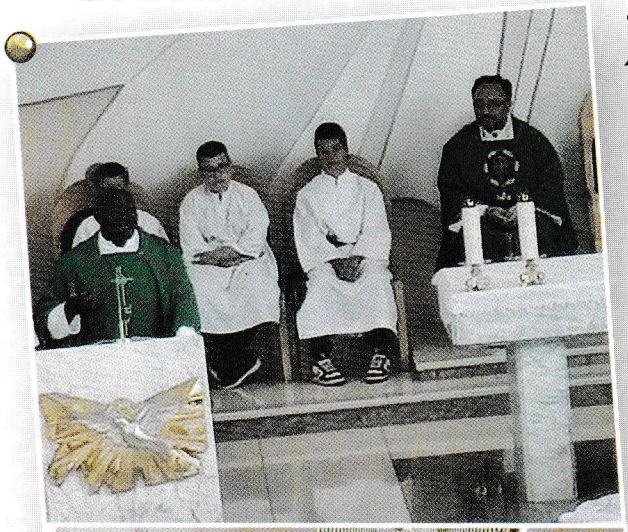

Župljani Župe Presveto Trojstvo u Novom Travniku dugo će pamtiti 26. lipnja, jer su bili domaćini afričkomu svećeniku koji je predvodio svetu misu na hrvatskom jeziku. Riječ je o svećeniku Paulu Karimu, podrijetlom iz afričke države Siera Leonea, redovniku Družbe Duha Svetoga, koji trenutačno djeluje kao župnik Župe sv. Antuna u Podvinju, kod Slavonskog Broda.

Otac Paul Karim, spiritanac, kako još zovu njegovu braću misionare koji djeluju u Hrvatskoj, kojega je bilo zanimljivo i čuti i vidjeti jer je crnac, a k tomu izvrsno govori hrvatski jezik, slavio je svetu misu zajedno sa župnikom Antom Ledićem, u nazočnosti velika broja vjernika. Nakon svete mise vjernicima se obratila i misionarka s. Vedrana Ljubić, koja djeluje u Ugandi od 6. listopada 1998. godine. Potresno je bilo čuti njezino svjedočenje o brutalnu napadu lopova 23. prosinca 2021. godine u samostanu u Soroti, u Ugandi.

Nakon svete mise animatori su ponudili sok od aronije, od kojega je sav prihod išao za potrebe s. Vedrane, a tijekom mjeseca lipnja cijela župna zajednica prikupljala je darove i molila *Misijsku krunicu* za sve misionare. Ove godine prikupljeno je 2620 maraka za misiju u kojoj djeluje s. Vedrana.

vlč. dr. Anto Ledić

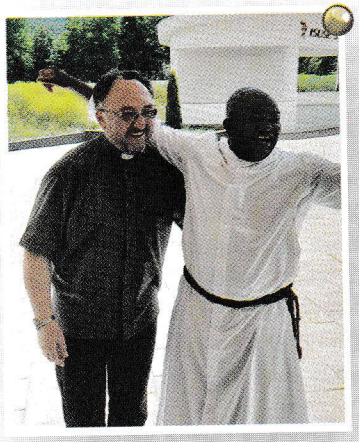

Prvopričesnički dar za misije

Labinski su prvopričesnici i ove godine sudjelovali u akciji prikupljanja priloga za misije. Naime, prošle smo pastoralne godine započeli, a ove godine nastavili s podjelom misijskih kutijica na početku župnih kateheza. Vrijedni su prvopričesnici marljivo skupljali priloge pa su na dan prve pričesti svoje kutijice prinijeli kao dar na oltar. Prikupljen je iznos od 2400 kn, koji je uplaćen na žiroračun Papinskih misijskih djela u RH. Na taj se način kod djece produbljuje svijest o pomaganju onima koji nemaju osnovnih sredstava za život, a posebice djeci. **(LB)**

32. susret misionara Crkve u Hrvata, 2. - 6. srpnja 2022.

Nakon dvije godine pauze radi pandemije, održan je Godišnji susret misionara i misionarki crkve u Hrvata. Susret je započeo 2. srpnja u Bogoslovnom sjemeništu „Ivan Pavao II." u Rijeci te su na susretu sudjelovali misionari i misionarke, nacionalni i dijecezanski ravnatelji Papinskih misijskih djela u RH i BiH te misijski suradnici. Misno slavlje u bogoslovnoj kapelici Ivana Pavla II., predvodio je rektor bogoslovije vlč. Mario Gerić. Misnom slavlju nazočila je nacionalna ravnateljica PMD-a u RH s. Ivana Margarin, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH mons. Luka Tunjić te domaćica ovog susreta dijecezanska ravnateljica PMD-a Riječke nadbiskupije gđa. Andreja Škarabot Kunštek.

Na susretu misionara i misionarki okupilo se 40-ak sudionika. Večer je protekla u pravom misijskom duhu jer misionari su međusobno izmjenjivali iskustva te se planirao obilazak župa Riječkog prstena u kojima su misionarke i misionari svjedočili o svojem pozivu i susreli vjernike. Nedjelja je protekla u druženju s vjernicima po župama. Misionari su predvodili misna slavlja i propovijedali te su misionarke svjedočile o svom misijskom poslanju. U poslijepodnevnim satima organiziran je odlazak u Svetište Majke Božje Trsatske. Misionarima i misionarkama pridružio se riječki nadbiskup koadjutor mons. Mate Uzinić kao i predsjednik Vijeća za misije Hrvatske biskupske konferencije, krčki biskup mons. Ivica Petanjak. Sve je dočekao trsatski gvardijan i čuvar svetišta fra Krunoslav Kocijan, a dogovoren je zajednički susret s članovima Franjevačkog svjetovnog reda i članovima drugih duhovnih skupina. Članica FSR-a, Nela Puljić, okupljenima je predstavila riječko bratstvo koje djeluje 161 godinu.

Nakon okrjepe, fra Ivan Miklenić sudionike susreta proveo je kroz svetište i svima se posebno svidjela Kapela zavjetnih darova i okolice. Misno slavlje predvodio je mons. Uzinić, uz koncelebraciju 20-ak svećenika, među kojima su bili domaćin, gvardijan Kocijan, ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH mons. Luka Tunjić, te misionari i dijecezanski ravnatelji PMD-a iz BIH (mons. Vlado Lukenda, fra Stipan Radić, vlč. Josip Tadić) i RH (vlč. Dominik Vukalović, preč. Ivan Grinišin, don Božidar Volarić, vlč. Mirko Vukšić, don Jerko Vuleta, don Jakoslav Banić, don Ljubomir Galov, don Tomislav Puljić, vlč. Slavko Rajić).

Nadbiskup Mate uputio je prigodnu propovijed utemeljenu na pročitanom evanđeoskom odlomku, posebno usredotočenu na misijsko poslanje i važnost istog – kako u inozemstvu tako i u tuzemstvu. Posebno je istaknuo važnost evangelizacije kao primarne zadaće misionara, ali koja je, nužna i na našim prostorima, i to ne nova ili reevangelizacija nego ona „prva".

U ponedjeljak, 4. srpnja bio je radni dio susreta tijekom kojeg su misionari i misionarke međusobno svjedočili te iznosili svoja iskustva, zapažanja, opisivali situaciju svake pojedine misijske zemlje, probleme s kojima se susreću kao i projekte na kojima rade. Na početku, okupljenima se obratila nacionalna ravnateljica Papinskih misijskih djela Republike Hrvatske s. Ivana Margarin te istaknula važnost misionara i misionarki te svega što oni čine. Zatim se obratio i nadbiskup Uzinić istaknuvši kako su nam misionari pomogli svojim djelovanjem, druge i drugačije vidjeti kao braću i sestre. „Crkva nikad nije bila rasistička baš zbog vašeg djelovanja i načina koji ste prenosili u našu Crkvu. Cijela Crkva treba postati misionarska, potrebna je misionarska preobrazba; potrebno je preuzeti inicijativu; uključiti se u život ljudi i pratiti ljude na svakom koraku", kazao je, među ostalim mons. Mate, u nadi da će se i ova mjesna Crkva misijski preobraziti. Biskup Petanjak je naglasio kako „mi trebamo od vas učiti, i ja to govorim da se jedna služba u Crkvi ne može usporediti s vašom službom." „Ono što živite i radite ne može se usporediti s Papinom službom. Vi ste radikalno ostvareno evanđelje i najljepši plod evanđelja; ono čime se Crkva može ponositi; zvijezda koja blista, hvala Vam na svemu trudu i inicijativama dobrote koje činite, i što ste činili i spremni ste i dalje činiti".

Nacionalni ravnatelj PMD-a BiH mons. Luka Tunjić podsjetio je kako je Crkva po svojoj naravi misionarska. „Što bi značilo: Crkva = poslanje, koje dolazi od Boga Oca, koji šalje Sina i Duha Svetoga; i Isusa koji šalje apostole". Podsjetio je kako papa u miru Benedikt XVI., u svojoj postsinodalnoj pobudnici o euharistiji Sacramentum Caritatis naglašava kako je euharistija izvor i vrhunac djelovanja Crkve, te izvor i vrhunac i poslanja, odnosno misije Crkve, objasnivši u tom kontekstu što zapravo znače riječi koje se govore na kraju misu: „Ite missa est", te kako je potrebno vratiti važnost i mjesto euharistiji.

Misionari i misionarke predstavili su se po zemljama iz kojih dolaze: Uganda, DR Kongo, Bolivija, Salomonski Otoci, Haiti, Ekvador, Tanzanija, Nigerija, Brazil, Gana, Ruanda, Antigva i Barbuda. Kao zajednički problem svih istaknut je veliki problem neimaštine, potrebu školovanja djece, nestabilnost obitelji, nasilje u društvu te kriminal. Činjenica da u mnogim dijelovima svijeta ljudi još uvijek umiru od gladi te stoga što nemaju pitku vodu, poražavajuća je za naše društvo. Naši misionari i misionarke vode brojne socijalne projekte kako bi pomogli ljudima kojima su poslani.

Uvečer su svi sudionici okupljeni na svetoj misi u katedrali sv. Vida te je večernje misno slavlje predvodio biskup Petanjak, uz koncelebraciju biskupa Mate, mons. Tunjića, te misionara svećenika i dijecezanskih ravnatelja PMD-a iz RH i BIH. On je u prigodnoj propovijedi, na temelju pročitanog evanđelja, progovorio o misionarima – u svjetlu njihova poziva i odaziva. „Rekao bih da danas pred sobom imamo Isusa, kao savršenoga misionara, koji nije u svojoj kući, ne čeka da ljudi dođu k njemu, nego on ide ususret njima. I na tom svome putu susreće različite kategorije ljudi. Znamo da Isus nikada nikoga nije odbio; kako nikada nikome nije pristupio s predrasudom, kao mi (...) Vjera može biti nestalna. Nismo sigurni hoće li biti onako kako vjerujemo – ili neće (...) Mi smo, ovih dana, od vas misionarki i misionara, imali prilike čuti koliko ste vi puta – u svome životu – iskusili tu sigurnost vjere. Sigurnost da ćete biti uslišani u svojoj molitvi, u svojoj potrebi, u svojim problemima, u nekim nezavidnim situacijama (...) Neka vam Gospodin dade snage, ustrajnosti, hrabrosti da nastavite tim putem kojim ste krenuli, svjedočiti, donositi Isusa Krista ljudima ovoga vremena. Približiti Isusa Krista čovjeku koji je žedan čuti Radosnu vijest i koji želi slijediti Krista na njegovu putu", poručio je mons. Ivica. Nakon svete mise uslijedio je razgled katedrale, a zatim zajednička večera u bogosloviji.

Utorak 5. srpnja proveden je u cjelodnevnom hodočašću po Gorskom Kotaru i susretu s vjernicima i župnicima. Misionari i misionarke posjetili su Svetište Gospe Karmelske gdje ih je dočekao vlč. Ivan Marković, župu Presvetog Trojstva Plešce i župu svete Marije Magdalene u Brodu na Kupi gdje ih je dočekao vlč. Josip Tomić, te na kraju Svetište Blažene Djevice Marije Snježne i u Fužinama župu sv. Antuna Padovanskoga gdje ih je dočekao don Tomislav Zečević. Fužine i crkva Sv. Antuna Padovanskog bili su posljednje odredište, a do tamo se u autobusu molila krunica koju je započeo predsjednik Vijeća za misije HBK-a mons. Ivica Petanjak, a molila se na nekoliko svjetskih jezika: španjolskom predmolila je s. Klementina Banožić (Ekvador); desetica na engleskom don Ivan Stojanović (Gana) i s. Vedrana Ljubić (Uganda); desetica na kiswailiju don Ante Batarelo (Tanzanija); desetica na mashiju i francuskom s. Mislava Prkić (DR Kongo) te posljednja desetica na portugalskom predmolila je s. Beatrica Krstačić (Brazil).

Po dolasku u Fužine svetu misu predvodio je misionar u Gani don Ivan Stojanović, uz koncelebraciju biskupa Petanjka, nacionalnog ravnatelja PMD-a BiH **mons. Luke Tunjića**, nazočnih misionara i dijecezanskih ravnatelja PMD-a. Don Ivan je u prigodnoj propovijedi povezao evanđelje dana i svoju misionarsku djelatnost te vjernicima predstavio misiju Tatale. Na kraju je riječi pozdrava i zahvale uputio župnik Zečević, a potom se obratila i rođena Fužinarka dijecezanska ravnateljica PMD-a Riječke nadbiskupije **Andreja Škarabot Kunštek**. Druženje sa župljanima Fužina koji su ih ugostili uslijedilo je nakon mise, a potom i zajednička večera, te povratak u Rijeku.

Zadnji dan susreta, u srijedu 6. srpnja zaključen je svetom misom u bogoslovnoj kapelici Ivana Pavla II. te radnim susretom tijekom kojeg su istaknuti projekti koji slijede u pripremi za nedjelju sv. Kristofora (24. srpnja) i akciju MIVA kojom se prikuplja pomoć za misijska vozila misionarima. Više puta istaknuto je kako bez molitve i materijalne podrške vjernika u domovini ništa ne bi bilo moguće. **(PMD)**

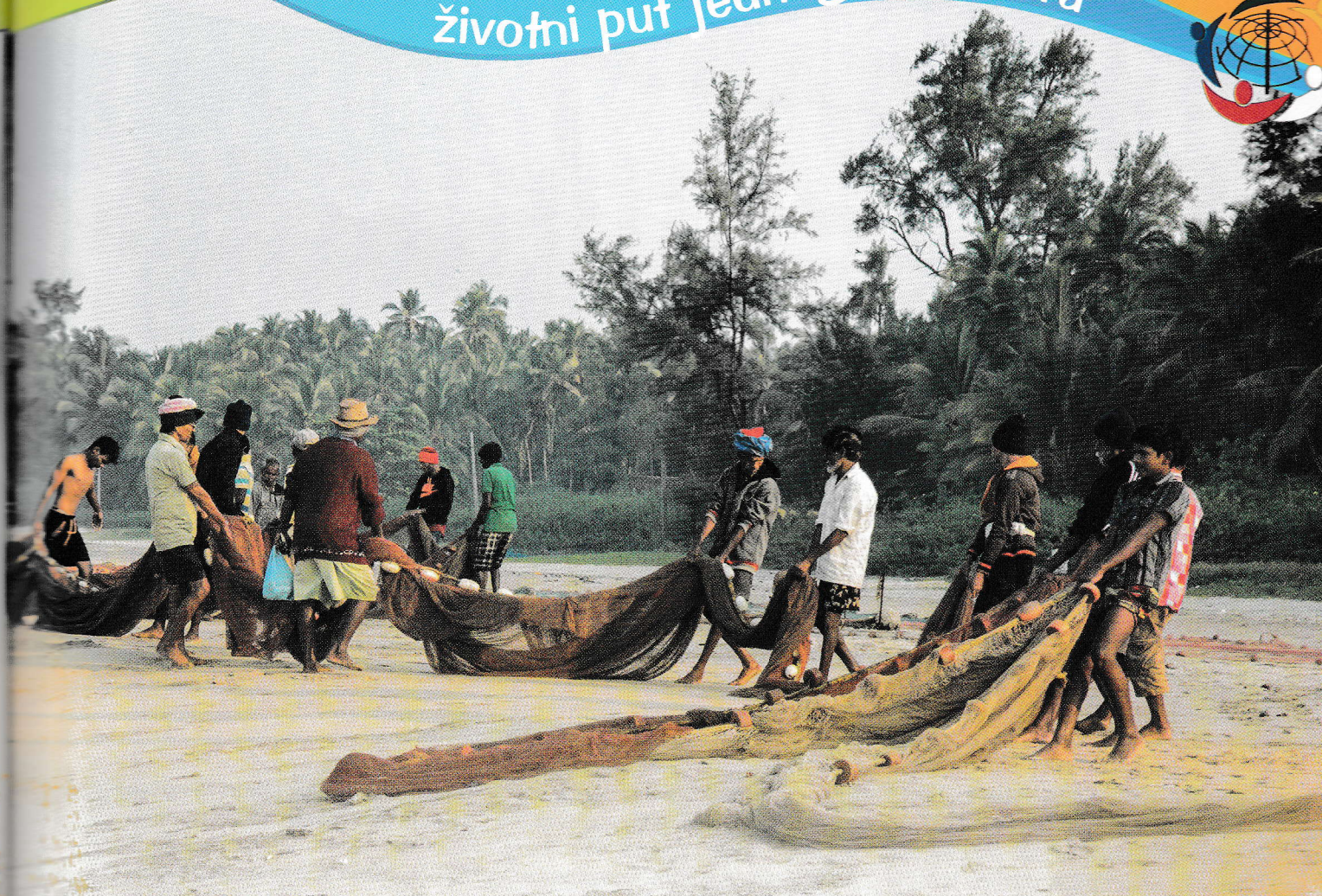

Mali Šoilen

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Sa Šoilenom sam se susreo u Kultigatu. Jutro je bilo sparno. Premonsunski oblaci kao da su se doticali zemlje. Devet dana već sam na putovanju. Odmaram se uz mali seoski dućan. Ribari posjedali okolo. Spremaju se u Calcuttu, da prodaju rakove što su ih dolje u rijeci pohvatali.
Mali Šoilen, slijepac, sjedi među njima i pjeva. Pjeva svojoj majci, pjeva svojoj sestri Onđoli. Majke se on ne sjeća. Sestrica Onđoli bila mu je kao druga majka. Toliko toga mu je pričala o majci. „Strašna bolest ospice vladala je u selu. Obolila je majka, a oboljeli i svi ostali u kući. Majka je umrla, a ja ostao slijep. Majčina lica nisam više vidio. I Onđoli me ljubila. Sa svoga tanjura davala mi rižu. Milosrdni, blagoslovi ih ti; blagoslovi ih, Milosrdni!" završio je Šoilen pjesmu, uprvši bolno, no tako nježno, ona dva suha oka prema nebu.

Nadarili smo tog dana malog slijepca Šoilena. I siromašni ribari: svaki je barem nešto dao. Stari Poran sa suzom u oku reče: „O majko!" i uz jecaj utisnu mali darak u Šoilenovu ruku te ga poljubi u čelo.

Ja sam, međutim, naručio nešto hrane za Šoilena. Mnogo mi je toga pričao. Od vremena do vremena uhvatio bi me za ruku: „Da li ti slušaš što ti govorim?"

Dakako da sam ga slušao i s radošću promatrao kako je s osmijehom jeo slatkiše.

Pričao je da je jučer bio u Basirhatu. Bilo je puno prosjaka, pjevali su bolje od njega, a on je bio i gladan i umoran, pa je tek nekoliko ana zaradio. Čitav dan bez hrane. Navečer je otišao u mali dućan i zamolio nešto riže i ribe i prženog dala. „Riba bila dva ana, riža jedan i pol an, dal jedan an, svega skupa četiri i pol ana. Jesam li pravo računao?" željno me upita. „Ja nisam išao u školu, no ipak znam računati!"

Bože dragi, računi maloga slijepog Šoilena, računi života, računi dnevne borbe za opstanak ...

„Ujutro ja ne jedem, postim, da zaštedim koji an. Pa to onda nosim svojoj sestri Onđoli. Ona ne može raditi, no i ona hoće živjeti..."

I ona hoće živjeti – i Onđoli i mali slijepac Šoilen – i tolike druge Onđoli i toliki drugi Šoileni. Živjeti hoće, pa će ih an spasiti, možda moj i tvoj. Uz an onoga siromašnog ribara Porana i

o. Ante Gabrić

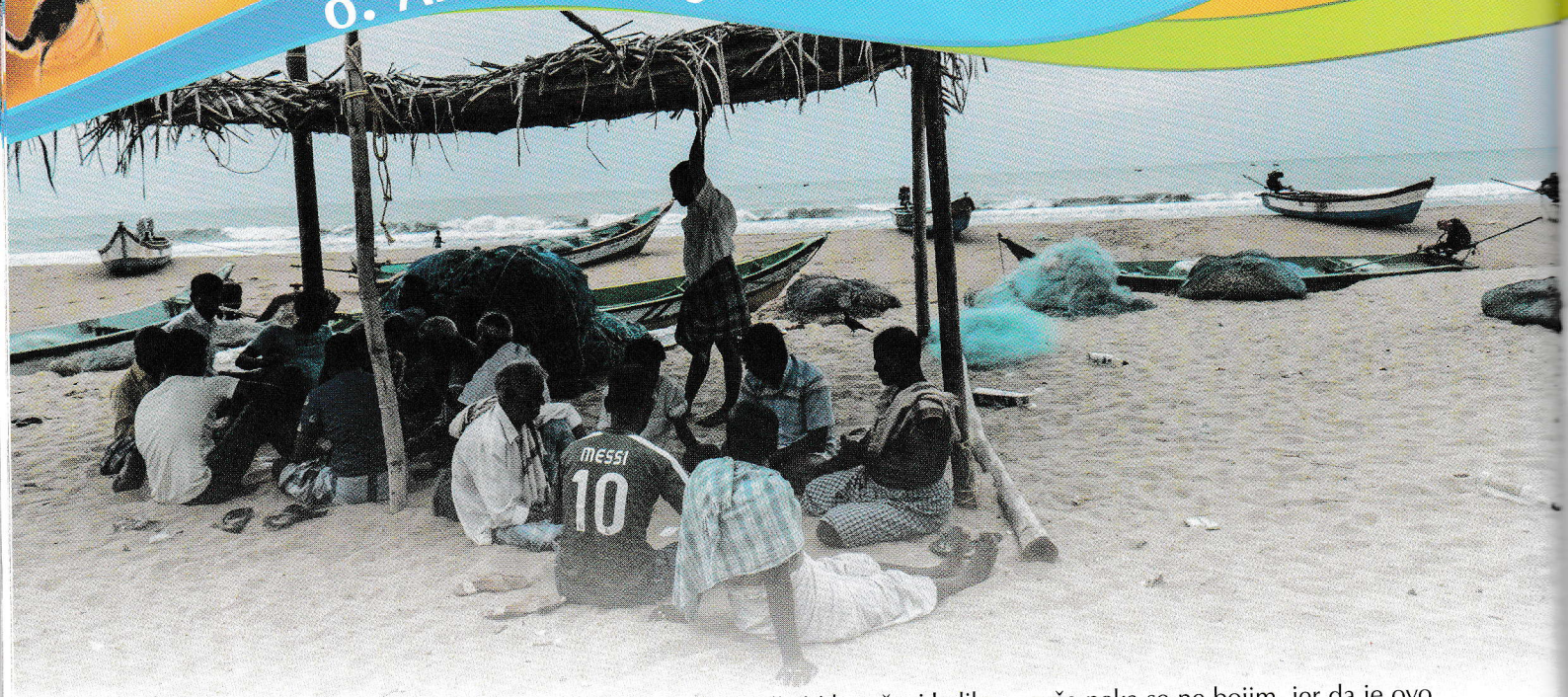

uz njegov poljubac ljubavi i samilosti. Sastanak s malim slijepcem Šoilenom, njegov osmijeh, moj darak – učinili su me sretnim tog dana.

Rastao sam se sa Šoilenom. On će svojoj sestrici Onđoli dolje, daleko, daleko iza onih visokih palma. Pjevajući majci i sestrici Onđoli, nestade ga meni s vidika. A ja sam se uputio svojim putem. Hoću li ikada više susresti tog sirotana, ne znam, ali ovaj susret ostavio je u mojoj duši dubok utisak. Razmišljao sam nije li sav moj rad, sve žrtve i molitve za tolike bijedne Šoilene, koji čeznu za majkom, za ljubavlju, a koje svijet odbacuje... Nisu li moji sirotani ti Šoileni, koji su kod mene našli ljubav, koju sam im dao dajući im Isusa i njegovu svetu Majku...

Kako je lijep i uzvišen misionarski život!

Autobusom u Calcuttu

Iz Kultigata krenuo sam s ribarima u Calcuttu. Odavle ide cesta, ako se to ime može dati nasipu uz kanal, punu rupa, blata i nabačenih cigala. Pa čak ima i autobusno poduzeće. No ne bih ni svojim neprijateljima želio da se tim autobusom voze!

O, da sam samo znao što me čeka na ovom putovanju, ne bi Antu ni za bocu prošeka namamili u ovu stupicu! No nema smisla poslije smrti doktora zvati.

Nego kako da vam opišem taj „luksuzni" autobus, zadnji model od Prvoga svjetskog rata! U pohvalu mogu reći: ima četiri kotača, i koliko sam vidio, više-manje iste veličine, no gume pokrpane i svezane žicom. Od osam do deset ljudi moglo bi se nekako ugurati, a ja sam ih nabrojio 45, ne uračunavši košare, vreće, kante, bambuse, travu i povrće.

Pravilo je: sjedi gdje nađeš mjesta! A ako nema mjesta, gurni svog susjeda, on će gurnuti onoga uza se, i amo i tamo – uvijek se još koje mjesto nađe. Ljudi sjede na sve strane, pa i na motoru, samo malo mjesta ostave šoferu, da može barem nešto vidjeti. Prozora nema, polovicu vrata negdje su izgubili, krov su stare daske. To je mjesto rezervirano za ribare i njihove košare. Iz tih smrdljivih košara neprestano na putnike pada „mirisna rosa". Nitko ne protestira, jer to nema smisla. A ako i protestiraš, zato riblja voda ne će početi mirisati!

Ovaj nasip ide uz zamazani kanal. Na obadvije strane baca se smeće iz Calcutte, pa si možete zamisliti kako je ugodno to putovanje. Muha ima na milijune. Svaki kuša mahati ili ručnikom ili novinama. No sve je tako natrpano da se nije više moglo ni mahati.

Trebalo je tek deset minuta dok je mašina počela raditi. Benzin nije prolazio, pa je mehaničar otvorio jednu cijev i počeo puhati. Mislio sam da će i cijev puknuti. Šofer je onda povukao dvije ili tri žice i staro je drndalo stalo kašljati. Bilo je toliko dima te sam mislio da je mašinu zahvatila vatra. No šofer mi ponosno reče neka se ne bojim, jer da je ovo predratna mašina.

Uputismo se dakle, ali samo do prve rupe. „Šabdhan!" – „Pozor!" povika kondukter, ali malo prekasno, te smo se svi češali po glavi. Poskočili smo za jedan metar i umekšali glave na onim daskama krova. A pritom se nekoliko ribarskih košara prevrnulo. No bolje da vam sve ne opišem. Sva sreća da sam imao veliki šešir na jadnoj metkovskoj glavi, inače bih bio dobio krasni riblji „šampon" za svoju posijedjelu kosu.

Jutrošnji oblaci postajali su sve crnji. U polovici puta kao da se nebo otvorilo, a autobus je bio otvoren. Na brzu ruku starim vrećama nekako zatvorimo dva prozora, no kroz druga dva samo curi.

Neki su sretnici imali kišobran, ali su ga naskoro morali zatvoriti. Neki se počeli buniti da s kišobrana na njih pada voda! No što ćeš se buniti kad smo svi bili mokri kao pijetli. Šofer najviše. Sirotan nije ništa mogao vidjeti, pa je autobus zaustavio pod jednim stablom. Tu smo čekali pola sata.

Mašina se međutim ohladila, pa ne će da ponovo upali. Poteži, nateži, zateži – i nenadano počne „pot-pot-pot" do sljedeće rupe. A sad je bilo i gore, jer su rupe bile pune vode. Bilo kako bilo, upravo silnom brzinom prevalismo 30 milja u tri sata i pet minuta. Platio sam 25 ana, a koliko se sjećam, još sam bio živ kad smo pred Calcuttu prispjeli smekšane glave i očešanih rebara.

Sv. Karlo de Foucauld – Isusov mali brat, redovnik i mučenik

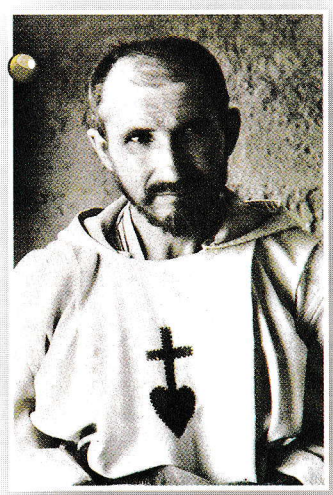

KARLOVA MOLITVA PREDANJA

Oče moj,
predajem se tebi,
čini sa mnom što hoćeš.
Što god učinio, hvala ti.
Spreman sam na sve,
primam sve
samo da se tvoja volja
ispuni na meni
i na svim tvojim
stvorenjima.
Bože moj,
ne želim ništa drugo.
Stavljam svoj život
u tvoje ruke,
tebi ga darujem,
Bože moj,
svom ljubavlju svog srca,
jer te ljubim i ta ljubav
traži da ti se darujem,
da se potpuno predam
u tvoje ruke,
s neizmjernim
povjerenjem,
jer ti si moj Otac! Amen.

Rođen je u Strasbourgu 1858. godine i odgojen u vjerničkoj obitelji. U šestoj godini ostaje bez oca i majke te odrasta uz djeda. U 15. godini gubi vjeru i traži smisao života. Boga je ubrojio među stvari kojima se uopće ne isplati baviti. Bio je rastresen i prazan. Godine 1876. odlučio se za vojničku karijeru u čuvenoj školi Saint-Cyr. No postao je nadasve loš vojnik: nije podnosio stegu te su ga daleko više zanimali mondeni „pohodi" i „osvajanja" od onih vojničkih. Kao časnik poslan je u Alžir, gdje nakon tri godine napušta vojsku odlazeći u istraživanje Maroka. Promatrajući islamske vjernike koji žive u neprestanoj Božjoj prisutnosti, počinje naslućivati blago dara vjere. Karlo moli: „Bože moj, ako postojiš, daj da te upoznam!"

Vojničko ga je iskustvo promijenilo, ali je prije svega zahvaljujući njemu upoznao Afriku, njezino stanovništvo i prekrasnu prirodu. Želio je naučiti više o njezinim tradicijama, običajima i ljudima. Pretvorio se u istraživača i geografa te putovao i istraživao Afriku. Svojim bilješkama i otkrićima pridonio je stvaranju preciznijeg zemljovida sjeverne Afrike. U Parizu je za svoja otkrića primio zlatnu medalju Zemljopisnog društva. Tad se već znatno promijenio. Česta nutarnja previranja pokazala su mu kako slijediti ono istinsko važno putovanje, koje će ga odvesti u potragu za samim sobom i za Bogom.

Boga, milosrdnog Oca, susreće u sakramentu pomirenja i u euharistiji. O trenutku svojeg obraćenja piše: „Čim sam povjerovao da Bog postoji, shvatio sam da ne mogu drugo nego živjeti samo za njega; moje redovničko zvanje počinje istog trenutka kada i moja vjera: Bog je tako velik!"

Postao je monah 1. siječnja 1889. g., u Trapističkom samostanu Majke Božje Snježne, u Biskupiji Viviers. Proveo je ondje šest godina, ali nije pronašao ono što je tražio. „Želeći se još više sličiti Isusu, još dublje se odricati i još snažnije samopregarati, pošao sam u Rim i od generala reda dobio dopuštenje poći u Nazaret te ondje živjeti skromno kao radnik, baveći se svakodnevnim poslovima."

U Nazaretu je napokon pronašao svoje poslanje: „Prigrliti poniznost, siromaštvo, odricanje, odbačenost, samoću, trpljenje Isusovo u jaslicama; nimalo ne cijeniti ljudsku veličinu, uznositost, poštovanje ljudi, već naprotiv – jednako cijeniti i najsiromašnije i najbogatije. Za mene to znači uvijek tražiti posljednje mjesto te živjeti kao posljednji, najprezreniji među ljudima."

No Nazaret je posvuda. Čak i u Sahari, gdje je za svojih putovanja susreo neke od najsiromašnijih ljudi svijeta. Poslije svećeničkog ređenja 1901. godine odlazi u Alžir, u Saharu. Nastanio se u oazi Beni Abbes, uz marokansku granicu. Izgradio je maleno samotište „Kaua" („Bratstvo") te ondje provodio vrijeme u molitvi i radu, primajući svakoga tko bi ondje prolazio.

Godine 1905. preselio se u Tamanrasset, koji se sastoji od šačice koliba od blata na suhoj visoravni, u blizini zdenca kojima se koriste karavane, daleko od bilo kakvih drugih znakova života i civilizacije. Ondje je odlučio dijeliti bijedni život ondašnjeg stanovništva, da bi njima – muslimanima – naviještao Isusovo evanđelje. Ali on je evanđelje želio prije svega živjeti, oslobođen svake slave, različitosti i povlastice, te ga svjedočiti: bratstvom, prijateljstvom i ljubavlju.

I tako se učinio prijateljem, bratom, manjim bratom svakoga tamošnjeg stanovnika. Iako nije živio među njima, živio je zajedno s njima. Pozivao ih je u svoju kolibicu i ondje ugošćivao. Na taj način upoznao je njihove probleme, želje i strahove. Nakon nekog vremena stao je govoriti i razmišljati na njihovu jeziku. Preveo je i *Bibliju* na domorodački jezik, za koji je napisao gramatiku i rječnik. Bio je svugdje gdje je bila potrebna pomoć. Nazivali su ga Marabutto, „čovjek molitve", te ga je veliki vođa plemena Hoggar Musa Ag Amastan počastio svojim prijateljstvom.

U prosincu 1916. ubijen je ispred zajednice u Tamanrassetu. Usmrtili su ga prolaznici džihadisti.

Želio je osnovati novi red, koji bi se zvao Mala braća Isusova, međutim to je postalo moguće tek nakon njegove smrti. Nakon Prvoga svjetskog rata pronađene su njegove bilješke. Pročitavši ih, neki su odlučili slijediti njegov primjer te stali živjeti u njegovu duhu. Tako su rođena Mala braća i Male Isusove sestre, zajednica o kojoj je sanjao brat Karlo, danas raširena po cijelom svijetu.

Papa Benedikt XVI. proglasio je malog brata Karla blaženim 13. studenoga 2005., a papa Franjo 15. svibnja 2022. svetim. Njegov se spomendan u Crkvi slavi 1. prosinca.

darovatelji

ZA MISIJE I MISIONARE

Ljubomir Pavlović 30 KM * Dragan Galić 50 KM * N. N. 600 KM * N. N. Skopaljska Gračanica 20 KM * B. i M. 100 KM * Župa Rođenja BDM, Ulice 250 eur * Pizzeria „Don Andjelo" 200 KM * Anto (Franjo) Jurić 30 KM * Jelena Dovbenko 20 KM * N. N., Prnjavor 200 eur * Mira Dalšašo 50 eur * Anđa Perković 50 KM * Verka Čolić 30 KM * N. N., Prnjavor 50 CHF * Ilija Đaković 300 kn * Marijana Gagro 100 KM * N. N., Mostar 50 eur * N. N., Mostar 100 KM * Časna sestra Mirka Ždralović 100 KM * Mons. Vlado Lukenda 1.000 kn * Vrhbosanski svećenik 3.000 KM + 1.000 eur * Marijana Mioč Đuranović 1000 kn * Mira Lučić 1000 kn * Sestre Benediktinke, Rab 100 kn * Biban Gianfranco 1200 kn * Ordinacija dentalne medicine Tamara Matjačić Božić 1500 kn * Župa Presvetog Trojstva, Krapinske Toplice 150 kn + 120 kn + 200 kn + 350 kn + 300 kn * Zora Bilić 5000 kn * Demex Savjetovanje d.o.o. 500 kn * Zajednički Odvjetnički Ured Milenko Jakšić i Vanja Jakšić 300 kn * Karmelski samostan Majke Božje Remetske, Zagreb 200 kn * N. N. 630 kn * Zdenka Podhraški-Relja 30 kn * Ante Sabljić 200 kn * Nikola Tomkić 250 kn * Sanela Kučar 100 kn * Veronika Valičević 50 kn * Veron Hrvojić 200 kn * Aleksandar Đura 1000 kn * Nikola Tomašević 1500 kn * Luka Nikić 50 EUR * Mirjana i Vjeran Ivošević 15 EUR * Ivana Josipović 100 kn * Darinka Gatara 65 kn * Marinko Hudolin 200 kn * Marija Križek 100 kn * Iva Vukas 60 kn * Zoran Arapović 100 kn * Stjepan Vuzem 200 kn * Milena Zaninović 50 kn * Josip Župan 50 kn * Kata Zubak 50 kn * Nikolina Štimac Puž 50 kn * Stjepan Smoljkić 100 kn * Dubravka Trgovec 50 kn * Danijel Krizmanić 300 kn * Klarić Vinko 400 kn * Branka Maslać 200 kn * Zdenka Podhraški-Relja 30 kn * Eleonora Diviki 50 kn * Tomislav Čubelić 250 kn * Goran Kovač 100 kn * Nikola Tomkić 250 kn * Ivica Bradara 150 kn * Kata Sabelja 100 kn * N. N. 110 kn * Božidar Škarec 200 kn * Danijel Stanković 50 EUR * Ivo Marušić 100 kn * Josip Lončar 100 kn * Zlatica Borojević 2000 kn * Župa Gospe Fatimske, Labin Donji 1400 kn * Josip Rajčić 40 kn + 40 kn * Ivan Stričević 1123,50 kn * Sanela Kučar 100 kn * Veronika Valičević 50 kn * Davor Cindrić 850 kn * Ljiljana Benčak 200 kn * Ante Matković 50 kn * Aleksandar Đura 1000 kn * Darinka Gatara 65 kn * Stjepan Dunđer 200 kn * Tomislav Čubelić 250 kn * Mirjana i Vjeran Ivošević 15 EUR * Ivana Josipović 100 kn * Milenka Grgurica 65 kn * Dušanka Tadić 200 kn * Gordana Radošević 100 kn * Prvopričesnici župe Pohoda BDM Mahično, Karlovac 1307,42 kn

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Marica Ljubić 100 KM * Ljubica Lobor 100 kn + 100 kn * N. N. 200 kn * Blaženka Sarić 200 kn * Marica Vrtarić 50 kn * Branko Dragojević 350 kn * Zoja Zubčić 100 kn + 100 kn * Pero Petanjak 100 kn * Zrinka Pulić 300 kn + 500 kn * Dušanka Tadić 200 kn * Davorka Šimanović 200 kn * Sandra Španić 200 kn * Tomislav Skroza 200 kn + 200 kn * Kornelija Petr Balog 24 kn * Josip Kordić 100 kn * Sandro Jakopčević 350 kn * Željka Vodopija 200 kn * N. N. 200 kn * Jadranka Bačić-Katinić 100 kn * N. N. 110 kn * Veronika Radić 500 kn * Dubravko Dujmić 100 kn * Hrvoje Cerovac 250 kn * Jela Zubak 200 kn * Dubravko Tandarić 520 kn * Katarina Zadro 770 kn * Damir Šeremet 500 kn * Kožul d.o.o., Slavonski Brod 1000 kn * Jasenka Mačak 100 kn * Nives Horvat 100 kn * Marica Vrtarić 50 kn * Branko Dragojević 350 kn * Ivan Ivaković 500 kn * Gordana Radošević 100 kn

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJICE:

Luca Petrović 47,75 KM * Mićo Petrović 22,30 KM * Izeta i Huso 32,20 KM + 15,50 kn * Dario Andrić, 53,25 KM * Župa Sv. Mihovila Arkanđela, Drinovci: 2.000 KM + 1.520 kn + 175 eur + 100 AUD * Župa Sv. Ante Padovanskog, Prnjavor 278 KM * Prvopričesnici župe Sv. Marko Evanđelist, Gradačac: Jozo Lučić 49,50 KM, Tomo Šimić 48,40 KM, Elena Sahačić-Emberšić 31,85 KM + 70 kn, Lana Anić 26 KM, Luciana Perić 20,85 KM + 10 kn, Robert Mazalović 15 KM * Božica Pratnemer 50 kn * Marija Galić 50 kn * Marija Nikolić 70 kn * Igor Končurat 100 kn * Marija Cerčić 500 kn * Božica Pratnemer 50 kn * Jelena Vurušić 400 kn * Vesna Varga 338,71 kn

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Molitvena zajednica „Emanuel", Grude 250 KM * Ivana Čilić 40 KM * Goran Molnar 1300 kn * Dušanka Tadić 200 kn + 200 kn * N. N. 1000 kn * Janko Krznarević 1000 kn * N. N. 110 kn * Tomislav Bilić 150 kn * Stjepan Harča 322 kn * Janko Krznarević 1000 kn

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Frano Radovac 50 KM * T. K. 60 KM * Irena Šimić 60 KM * Jure Rupčić 1.500 KM * Nada Rupčić 50 KM * Jozo Bjelanović 160 kn * Josip Rajčić 40 kn + 40 kn * Vera Čargonja 600 kn * Ante Sabljić 200 kn * Zoja Zubčić 50 kn + 100 kn * Josip Krcmar 50 EUR * Goran Šipek 50 kn * Vesna Hećimović 150 kn * Gordana Klarić 300 kn * Blagoje Kordić 100 kn * Tomislav Perić 600 kn * Jelisava Mihalić 200 kn * Pero Petanjak 100 kn

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Anđa Mihaljević 200 KM * Vlč. Miroslav Agostini 50 eur * Ivanka Doko 50 KM * Ivka Petrović 100 KM * Komping d.o.o., Vitez 100 KM * Ivanka Boras 200 kn * Filip Babić 173 kn * Josip Trbara 500 kn + 500 kn * Župa sv. Mihovila arkanđela, Murter 7500 kn * Irena Holubek 100 kn * Grgo Mišković 250 kn * Magda Vlahović 70 kn + 70 kn * Dario Maradin 100 kn + 100 kn * Jasminka Jug 50 kn * Marija Radielović 200 kn * J. Zrno 30 kn + 30 kn * Tomislav Skroza 200 kn + 200 kn * Danica Humek 20 kn * Anica Keškić 150,36 kn * Anđa Mrvelj 100 kn * Ruža Turk 50 kn * Vesna Erdec 75 kn * Mihael Popinjač 100 kn * Barbara Hubak 750 kn * Nada Vuković 50 kn * Josip Čović 70 kn * Anđa Svoboda 50 kn * Danica Kristić 100 kn * Stevo Horvat 100 kn * Zrinka Dragić 100 kn * Ivanka Boras 200 kn * Branka Perković 800 kn * Ana Zečević 1410 kn * Jasminka Jug 50 kn * Stjepan Vuzem 200 kn * Antonieta Težak 50 kn

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Jozo Hrkač 50 KM * Siniša Skočibušić 50 KM * T. K. 30 KM * Tomislav Stipić 300 KM * Vladimir Stipić 300 KM * Ivona Stipić 300 KM * Janja Petrović 100 KM * Jelka Šimičević 100 KM * Ivan Stričević 13491 kn * Pero Petanjak 50 kn * Tomislav Skroza 200 kn + 200 kn * Sigma Studio d.o.o. 300 kn * Irena Maškarin 100 kn * Lucija Poljak 150 kn * Jadranka Bačić 156 kn + 178 kn * Jasenka Mačak 100 kn * Pero Petanjak 50 kn * Karmelski Samostan Majke Božje Remetske, Zagreb 130 kn

ZA AKCIJU PROTIV KORONAVIRUSA U MISIJAMA:

Mara Perić 70 kn + 70 kn

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

N. N., Banja Luka 110 KM * Marija Luburić 60 KM * Đurđica Jagarinec 100 kn * Dario Časar 150 kn + 150 kn * Božo Lončar 50 kn + 100 kn * Srećko Botrić 150 kn + 150 kn * Kristina Koboević 200 kn * Marija Vuković 150 kn * Mladen Crneković 100 kn * Stane Radulović 50 kn * Lidija Petrač 70 kn * Marija Barić 20 kn * Nikola Horvat 100 kn * Vesna Mohorovičić 40 kn * Stipe Čizmić 50 kn * D. Delić 240 kn + 240 kn * Marija Daniela Krnić 1000 kn

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJI:

Obitelj Trupina 260 KM * Borislava Kamšigovska-Šarić 10 KM * Ivan Šarić 20 KM * Snježana Mikec 100 kn + 100 kn * Anja Zoričić 100 kn * Kristina Andabaka 500 kn * Veronika Škegro 50 kn * Ivanka Žilić 485 kn * Pamela Banovac 50 kn * Ivo Hrga 50 kn * Anita Mikec 100 kn * Marijana Vilić 50 kn * Martina Oravec 120 kn * Tihana Martinović 20 kn * Zrinka Kelava 50 kn * Josip Spajić 50 kn * Marija Zečić 50 kn * A. Rimac 100 kn * Eva Damjanović 100 kn * Mira Bakula 50 EUR * Hrvoje Vasilj 1000 kn * Zlata Prpić 500 kn * Tatjana Babojelić 500 kn * Martina Osojnik Mrzljak 300 kn * Ante Sabljić 200 kn * Jelkica Štironja 100 kn * Robert Skejić 150 kn + 150 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Ljiljana Lukač 100 kn * Kristina Jurković 200 kn * N. N. 500 kn * Vikica Šalić 300 kn * Apriori d.o.o. 750 kn * Iva Miličević 200 kn * Dubravka Pavišić 100 kn * Ana Mrgan 100 kn * Marica Laštro 400 kn * Kristina Jurković 200 kn * Ljiljana Lukač 100 kn * Apriori d.o.o. 750 kn * Vikica Šalić 300 kn * Slavica Bilandžić 100 kn * Učenici i djelatnici Nadbiskupske klasične gimnazije s pravom javnosti 9800 kn * Anica Josić 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Molitvena zajednica „Emanuel", Grude 250 KM * Ivan Prskalo 40 KM * Jurica Benzon 800 kn + 800 kn * Igor Pivac 4000 kn * Srećko Botrić 150 kn + 150 kn * Zoran Zorica 100 kn * Marija Barić 20 kn * Romano Tripalo 150 kn * Mara Možnik 300 kn * Katarina Vajdoher 200 kn * Marija Bartošek 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Siniša Skočibušić 50 KM * Marija Bartošek 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:

Anka Dužnović 50 kn * Marica Balog 500 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Nikolina Petrović 5 KM * Vlč. Miroslav Agostini 50 eur * Božo Lovrić 20 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Marija Lasić 40 KM * Jelka Ivekić 20 KM * Ante Sabljić 200 kn * Anka Dužnović 50 kn * Marina Spaić 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

T. K. 30 KM * Verica Mišanović 200 KM * Župa Sv. Ante Padovanskog, Prnjavor 914 KM * Župa Presveto Trojstvo, Novi Travnik 2.630 KM * Marko i Dragica Šagalj rođ. Hrskanović 200 eur * Župa Sv. Marko Evanđelist, Gradačac 4.430 kn * Ante Sabljić 200 kn * Maja Marija Prelec 50 kn * Ivan Ivaković

500 kn * Štefica Palošika 200 kn * Jelena Kvesić 100 EUR + 100 EUR * Josip Knezović 400 kn * Ana Dragošević 120 kn

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:
Lucija Čurić 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:
Franjo Trojnar 100 kn + 100 kn * Agneza Kovačić 300 kn + 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJI:
Siniša Skočibušić 50 KM * Slavica Barunčić 50 KM * Ivana Juroš 60 KM * Mara Šišić 60 KM * Luca Anić 300 KM * N. N., Žepče 100 KM * Milijana Glavinić 100 KM * Mara Možnik 300 kn

ZA POMOĆ UKRAJINI:
Ivanka Vidović 100 KM

ZA MISIJE I GLADNE U PERUU:
Jozo Hrkač 50 KM

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:
Nada Hrga 300 kn + 300 kn * Joško Žarković 1000 kn * Milka i Krešimir Križanec 200 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ETIOPIJI:
Branko Bednjanec 500 kn * Kristina Bednjanec 500 kn * Helena Marjančić 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU
Ivica Filipović 600 kn * Jelkica Štironja 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA
Župa Gradac Neumski 500 KM * N. N. 110 kn

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJI
N. N., Kruščica, Vitez 200 KM

ZA MISIJE I GLADNE NA ISLANDU
N. N. 110 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUSIJI
N. N. 110 kn

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:
Župa Sv. Ante Padovanskog, Vukanovići 380 KM * N. N., Kruščica, Vitez 100 KM * Milan Komljenović 100 kn *Župa sv. Anselma, Nin 9050 kn * Marija Ana Gradiški 2000 kn * Lada Grubišić 2000 kn * Ivka Vrbat 3000 kn

ZA AKCIJU MIVA - MISIJSKA VOZILA
Ivan Perić i Martina Getziner, Skopaljska Gračanica 450 eur * Župa Srca Marijina, Skopaljska Gračanica 200 KM * Ivanka Vidović 200 KM * Dinka Antić 200 KM * Vedran Višnjić 150 kn * Marija Cikojević Klasić 100 kn + 100 kn * Jadranka Baučić 140 kn * Mirjana Fitz 50 kn * Luca Radman 20 kn * Sandro Jakopčević 300 kn * Natko Blagojević 100 kn * A. Harča 20 kn * Ilija Vlašić Vuletić 50 kn * Vedran Višnjić 150 kn * Ana Milić 200 kn

AKCIJA VODA ZA ŽIVOT
Tomislav Skroza 400 kn * Petar Ikić 800 kn * Andreja Premerić 100 kn * Marjan Golomejić 50 kn

MASLINOVE GRANČICE
Župa Sv. Ivana Krstitelja, Živinice 110 KM * Samostan Sv. Ante, Sarajevo 140 KM * Župa Sv. Marka i Sv. Luke, Cim – Mostar 210 KM * Župa Sv. Marko Evanđelista, Gradačac 70 kn * Župa sv. Tri Kralja, Gola 730 kn + 250 kn Župa Uznesenja BDM, Sveta Marija 500 kn

Vlč. Stipica Lešić, najmlađi i ujedno 76. među hrvatskim misionarima primio misijski križ

Na Sedmu uskrsnu nedjelju svećenik Vrhbosanske nadbiskupije vlč. Stipica Lešić, tijekom svete mise u župnoj crkvi Presvetog Trojstva u Novom Travniku, primio je misijski križ kao znak misijskoga poslanja koje će obavljati u Ugandi.

Sveto misno slavlje u predvečernjim satima 29. svibnja predslavio je vrhbosanski nadbiskup metropolit mons. Tomo Vukšić uz suslavlje 25 svećenika među kojima su bili: generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije mons. Slađan Ćosić, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela (PMD) BiH mons. Luka Tunjić, dijecezanski ravnatelj PMD-a za Vrhbosansku nadbiskupiju fra Stipan Radić, gučogorski arhiđakon mons. Pavo Jurišić i dekan sarajevskog KBF-a preč. Darko Tomašević.

Na početku je nazočno vjerničko mnoštvo, koje je u njegovoj rodnoj župi došlo ispratiti vlč. Stipicu, pozdravio župnik vlč. Anto Ledić te ukratko predstavio obred primanja križa koji je, kako je pojasnio, važan događaj za cijelu mjesnu Crkvu.

Uvodeći u misu, nadbiskup Tomo potaknuo je sve da u molitvu za budućega misionara Lešića uključe i sve one koji su Kristovo evanđelje donijeli i u bosanskohercegovačke krajeve.

Tu je misao – o misionarima i misionarskom poslanju, mons. Vukšić nastavio i u propovijedi nakon što je dijecezanski ravnatelj PMD-a fra Stipan, poslije naviještena evanđelja, pročitao životopis vlč. Stipice. Nacionalni ravnatelj PMD BiH mons. Luka Tunjić nakon popričesne molitve zahvalio je mons. Vukšiću na predvođenju sv. Mise, pastirskim riječima i dodjeli misijskog križa vlč. Stipici. Zahvalio je i svima drugima koji su na bilo koji način pripomogli u pripremi odlaska vlč. Stipice u misije, a vlč. Stipici poželio sretan put i neka ga prati zagovor BDM i svih zaštitnika misionara i misija.

„Onomu tko se uzda u Isusa, sve biva lako"

Naposlijetku se nazočnima obratio vlč. Lešić koji je najprije izrazio zahvalnost Bogu za dar života i svetoga zvanja te roditeljima i braći Kristijanu i vlč. Vedranu koji je na službi u Australiji.

Riječi zahvale uputio je svima koji su mu bili potpora. Zatim je hvalu izrekao svome nebeskom zaštitniku Sv. Stjepanu zamolivši da ga i dalje zagovara kako bi poput njega bio „pun Duha Svetoga, te što bolje ostvario svoj misijski poziv; pa ako treba i podnijeti mučeništvo za Krista, za Crkvu kojoj želim služiti cijelim svojim bićem".

„Mnogi su me pitali kako sam se odlučio za misijski poziv i hoću li izdržati sve poteškoće. I sam sebi postavljam ta ista pitanja. Želio bih odgovor potražiti u jednoj od izreka Bl. Alojzija Stepinca koji kaže: 'Onomu tko se uzda u Isusa, sve biva lako.' Ja se doista uzdam da će me Isus ohrabriti i Duhom Svetim ojačati na ovom putu", kazao je novi misionar te zatraživši od Boga blagoslov za sve krštene da budu svjedoci Krista Gospodina gdje god da žive, zamolio sve da ga prate svojim molitvama. (**Nedjelja.ba i PMD BiH**)

NEDJELJA SV. KRISTOFORA, 24. SRPNJA 2022.

AKCIJA MIVA

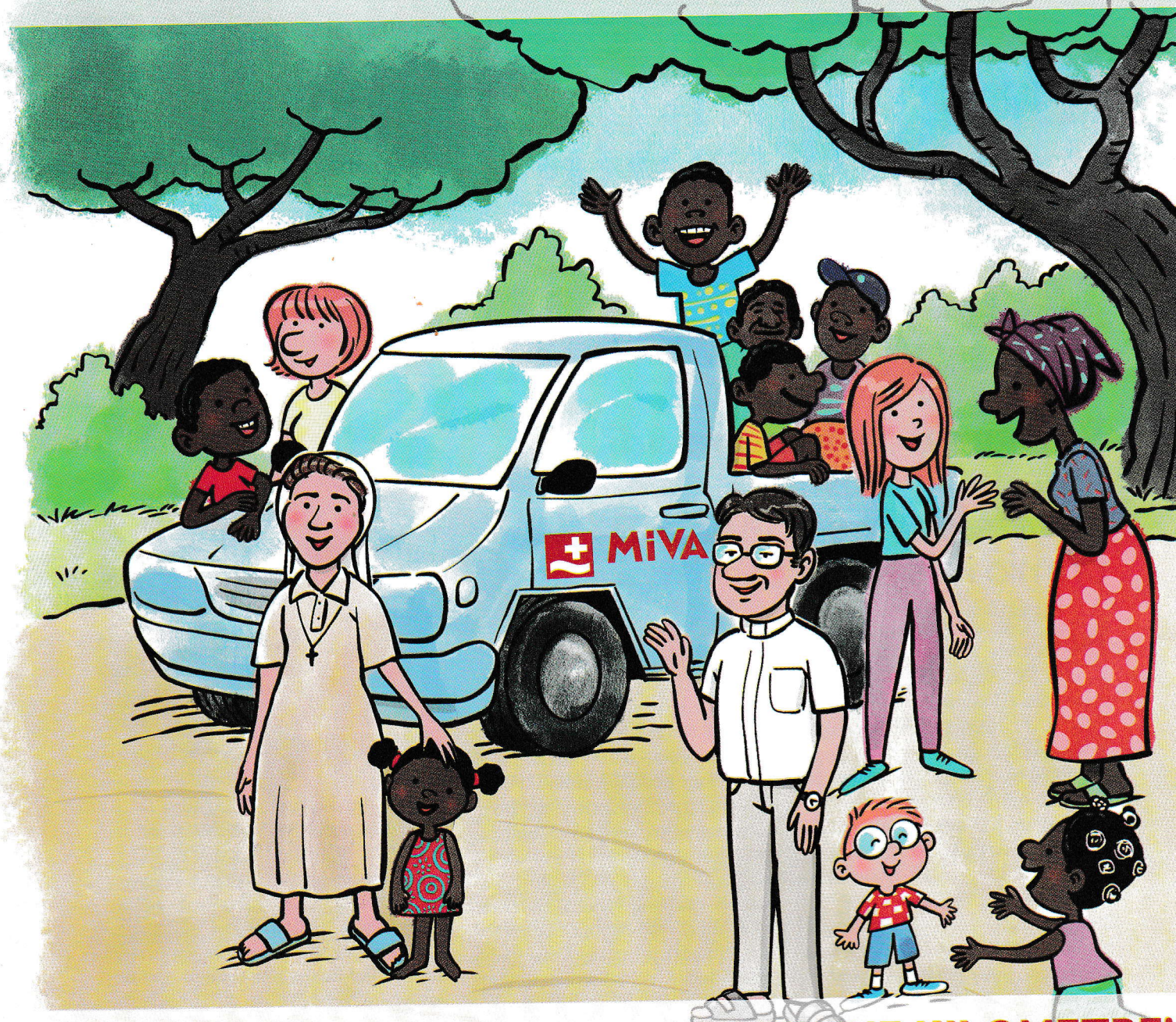

MOJ DAR SLAVI BOGA ZA SVE PRIJEĐENE KILOMETRE!

Pomozimo našim misionarima kupiti vozila kako bi mogli spasiti živote i vratiti zdravlje bolesnima, siromašnima omogućiti pristup školi, doći do vjernika koji ih željno čekaju, dovesti potrebni materijal za gradnju crkava, škola i bolnica.

MiVA HRVATSKA

NACIONALNA UPRAVA PMD RH · Ksaverska cesta 12a · 10000 ZAGREB · Tel. 00385/01/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr · web: www.misije.hr

MiVA BOSNA I HERCEGOVINA

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH · Kaptol 32 · 71000 SARAJEVO · Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba · web: www.missio.ba

Ilustracija: Dario Kukić
Dizajn: Roberta Krajnović